
Tripad-Vibhuti-MahanArayana Upanishad

त्रिपाद्विभूतिमहानारायणोपनिषत्

Document Information

Text title : TripadvibhuMahanarayana Upanishad

File name : tripadvibhu.itx

Category : upanishhat, svara

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : 52 / 108; Atharva Veda - Vaishnava upanishad

Latest update : May 09, 2000, November 9, 2014

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 1, 2025

sanskritdocuments.org

त्रिपाद्विभूतिमडानारायणोपनिषत्

यत्रापहवतां याति स्वाविधापदविभ्रमः ।
तत्रिपात्रारायणार्ण्यं स्वमात्रमवशिष्यते ॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः श्रुणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ॥

अथ परमतत्त्वरुडस्यं जिज्ञासुः परमेष्ठी देवमानेन
सडस्रसंवत्सरं तपश्चथार । सडस्रवर्षेऽतीतेऽत्युग्रतीव्रतपसा
प्रसन्नं भगवन्तं मडाविषुं ब्रह्मा परिपृच्छति
भगवन् परमतत्त्वरुडस्यं मे ब्रूडीति । परमतत्त्वरुडस्यवक्ता
त्वमेव नान्यः कश्चिदस्ति तडथमिति । तदेवोच्यते । त्वमेव सर्वज्ञः ।
त्वमेव सर्वशक्तिः । त्वमेव सर्वाधारः । त्वमेव सर्वस्वरुपः ।
त्वमेव सर्वेश्वरः । त्वमेव सर्वप्रवर्तकः । त्वमेव सर्वपालकः ।
त्वमेव सर्वनिवर्तकः । त्वमेव सडसदात्मकः । त्वमेव सडसद्विलक्षणः ।
त्वमेवान्तर्बडिव्यापकः । त्वमेवातिसूक्ष्मतरः । त्वमेवातिमडतो मडीयान् ।
त्वमेव सर्वमूलाविधानिवर्तकः । त्वमेवाविधाविडारः ।
त्वमेवाविधाधारकः । त्वमेव विधावेधः । त्वमेव विधास्वरुपः ।
त्वमेव विधातीतः । त्वमेव सर्वकारणडेतुः । त्वमेव सर्वकारणसमष्टिः ।
त्वमेव सर्वकारणव्यष्टिः । त्वमेवाभाडानन्दः । त्वमेव परिपूर्णानन्दः ।
त्वमेव निरतिशयानन्दः । त्वमेव तुरीयतुरीयः । त्वमेव तुरीयातीतः ।
त्वमेव अनन्तोपनिषद्विमृग्यः । त्वमेवाभिलशास्त्रैर्विमृग्यः ।
त्वमेव ब्रह्मेशानपुरन्दरपुरोगमैरभिलाभरैरभिलागमैर्विमृग्यः ।
त्वमेव सर्वभुमुक्षुभिविमृग्यः । त्वमेवाभृतमथैर्विमृग्यः ।
त्वमेवाभृतमयस्त्वमेवाभृतमयस्त्वमेवाभृतमयः । त्वमेव सर्वं
त्वमेव सर्वं त्वमेव सर्वम् । त्वमेव भोक्षस्त्वमेव भोक्षदस्त्वमेवाभिलभोक्षसाधनम् ।
न डिण्चिदस्ति त्वद्व्यतिरिक्तम् । त्वद्व्यतिरिक्तं यत्किञ्चित्प्रतीयते तत्सर्वं
भाधितमिति निश्चयम् । तस्मात्त्वमेव वक्ता त्वमेवगुरुस्त्वमेव पिता

त्वमेव सर्वनियन्ता त्वमेव सर्वं त्वमेव सदा ध्येयं धृतिं सुनिश्चितः ।
 परमतत्त्वज्ञास्तम्बुवाय मडाविष्यगुरतिप्रसन्नो भूत्वा साधुसाध्विति
 साधुप्रशंसापूर्वं सर्वं परमतत्त्वज्ञस्यं ते कथयामि ।
 सावधानेन श्रुणु ।
 ब्रह्मन् देवदर्शाभ्याथर्वणशास्त्राभ्यां
 परमतत्त्वज्ञस्याभ्याथर्वणमडानारायणोपनिषदि गुरुशिष्यसंवाहः
 पुरातनः प्रसिद्धतया जगति ।
 पुरा तत्त्वज्ञानेन मडान्तः सर्वं ब्रह्मभावं गताः । यस्य श्रवणेन
 सर्वबन्धः प्रविनश्यन्ति । यस्य ज्ञानेन सर्वज्ञस्यं विदितं भवति ।
 तत्त्वज्ञं कथमिति । शान्तो दान्तोऽतिविरक्तः सुशुद्धो गुरुभक्तस्तपोनिष्ठः
 शिष्यो ब्रह्मनिष्ठं गुरुमासाद्य प्रदक्षिणपूर्वकं दण्डवत्प्राणम्य
 प्राञ्जलिर्भूत्वा विनयेनोपसंगम्य भगवन् गुरो मे परमतत्त्वज्ञस्यं
 विविच्य वक्तव्यमिति । अत्यादरपूर्वकमिति लक्ष्णे शिष्यं बहूकृत्य गुरुर्वदति ।
 परमतत्त्वज्ञस्योपनिषत्कथं कथ्यते सवाधानेन श्रूयताम् । कथं ब्रह्म । कालत्रयाभाषितं ब्रह्म । सर्वकालाभाषितं
 ब्रह्म । सगुणनिर्गुणस्वरूपं ब्रह्म । आदिमध्यान्तशून्यं ब्रह्म ।
 सर्वं अत्विदं ब्रह्म । मायातीतं गुणातीतं ब्रह्म ।
 अनन्तमप्रमेयाभेदपरिपूर्णा ब्रह्म ।
 अद्वितीयपरमानन्दशुद्धबुद्धमुक्तसत्यस्वरूपव्यापकाभिन्नापरिच्छिन्नं ब्रह्म ।
 सख्यिदानन्दस्वप्रकाशं ब्रह्म । मनोवायामगोचरं ब्रह्म ।
 अमितवेदान्तवेद्यं ब्रह्म । देशतः कालतो वस्तुतः परिच्छेदरहितं ब्रह्म ।
 सर्वपरिपूर्णा ब्रह्म तुरीयं निराकारमेकं ब्रह्म । अद्वैतमनिर्वार्यं
 ब्रह्म । प्रणवात्मकं ब्रह्म । प्रणवात्मकत्वेनोक्तं ब्रह्म ।
 प्रणवाद्यभिलमन्त्रात्मकं ब्रह्म । पादयत्तुष्टयात्मकं ब्रह्म ।
 किं तत्पादयत्तुष्टयं ब्रह्म भवति । अविद्यापादः
 सुविद्यापादश्चानन्दपादस्तुरीयपादस्तुरीय इति ।
 तुरीयपादस्तुरीयतुरीयं तुरीयातीतं च । कथं पादयत्तुष्टयस्य
 भेदः । अविद्यापादः प्रथमः पादो विद्यापादो द्वितीयः
 आनन्दपादस्तुरीयस्तुरीयपादस्तुरीय इति । मूलाविद्या प्रथमपादे
 नान्यत्र । विद्यानन्दतुरीयांशाः सर्वेषु पादेषु व्याप्य तिष्ठन्ति ।
 अत्र तर्हि विद्यादीनां भेदः कथमिति । तत्तत्प्राधान्येन
 तत्तद्व्यपदेशः । वस्तुतस्त्वभेद एव । तत्राधस्तनमेकं
 पादमविद्याशब्दं भवति । उपरितनपादत्रयं

शुद्धबोधानन्दलक्षणममृतं भवति ।
तस्यानिर्वार्यमनिर्देश्यमभाङ्गानन्दैकरसात्मकं भवति ।
तत्र मध्यमपादमध्यप्रदेशेऽमिततेजःप्रवाडाकारतया
नित्यवैकुण्ठं विभाति ।
तस्य निरतिशयानन्दभाङ्गानन्दनिजमूर्त्याकारेण ज्वलति ।
अपरिच्छिन्नभाङ्गलानि यथा दृश्यन्ते
तद्गदभाङ्गानन्दमित्तवैष्णवदिव्यतेजोराश्यन्तर्गतविलसन्मडाविष्णोः
परमं पदं विराजते । द्रुग्धोदधिमध्येस्थितामृतामृतकलशवद्वैष्णवं
धाम परमं संदृश्यते ।
सुदर्शनदिव्यतेजोऽन्तर्गतः सुदर्शनपुरुषो यथा सूर्यमभाङ्गान्तर्गतः
सूर्यनारायणोऽमितापरिच्छिन्नाद्वैतपरमानन्दलक्षणतेजोराश्यन्तर्गत
आदिनारायणस्तथा संदृश्यते । स अत्र तुरीयं ब्रह्म
स अत्र तुरीयातीतः स अत्र विष्णुः स अत्र समस्तब्रह्मवायकवाच्यः
स अत्र परंजयोतिः स अत्र मायातीतः स अत्र गुणातीतः स अत्र कालातीतः
स अत्र अभिलकर्मातीतः स अत्र सत्योपाधिरहितः स अत्र परमेश्वरः
स अत्र चिरन्तनः पुरुषः प्रणवाद्यधिलमन्त्रवायकवाच्य
आद्यन्तशून्य आदिदेशकालवस्तुतुरीयसंज्ञानित्यपरिपूर्णाः
पूर्णाः सत्यसंकल्प आत्मारामः कालत्रयाबाधितनिजस्वरूपः
स्वयंजयोतिः स्वयम्प्रकाशमयः स्वसमानाधिकरणशून्यः
स्वसमानाधिकशून्यो न द्विवारत्रिविभागो न संवत्सरादिकालविभागः
स्वानन्दमयानन्तायिन्यविभव आत्मान्तरात्मा परमात्मा
ज्ञानात्मा तुरीयात्मेत्यादिवायकवाच्योऽद्वैतपरमानन्दो
विभुर्नित्यो निष्कलङ्गो निर्विकल्पो निरञ्जनो निराभ्यातः शुद्धो देव
अको नारायणो न द्वितीयोऽस्ति कश्चिदिति य अत्र वेद स पुरुषस्तदीयोपासनया
तस्य सायुज्यमेतीत्यसंशयमित्युपनिषत् ॥

ध्यायार्चणमडानारायणोपनिषदि पाठ्यतुष्टयस्वरूपनिरूपणं
नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अथेति डोवाय च्छात्रो गुरुं भगवन्तम् ।
भगवन्वैकुण्ठस्य नारायणस्य य नित्यत्वमुक्तवम् ।
स अत्र तुरीयमित्युक्तमेव । वैकुण्ठः साकारो नारायणः साकारश्च ।
तुरीयं तु निराकारम् । साकारः सावयवो निरवयवं निराकारम् ।

तस्मात्साकारमनित्यं नित्यं निराकारमिति श्रुतेः ।

यद्यत्सावयवं तत्तदनित्यमित्यनुमानाय्येति प्रत्यक्षेण

दृष्टत्वाय्य । अतस्तयोरनित्यत्वमेव वक्तुमुचितं भवति ।

कथमुक्तं नित्यत्वमिति । तुरीयमक्षरमिति श्रुतेः ।

तुरीयस्य नित्यत्वं प्रसिद्धम् । नित्यत्वानित्यत्वे परस्परविरुद्धधर्मौ । तयोरेकस्मिन्ब्रह्माण्यत्यन्तविरुद्धं

भवति । तस्माद्भ्रैकुण्डस्य यं नारायणस्य यं नित्यत्वमेव वक्तुमुचितं भवति । सत्यमेव भवतीति देशिकं

परिहरति । साकारस्तु द्विविधः । सोपाधिको निरुपाधिकश्च । तत्र सोपाधिकः साकारः कथमिति ।

आविद्यकमण्डिलकार्यकरणमविद्यापादं अत्र नान्यत्र । तस्मात्समस्ताविद्योपाधिः साकारः सावयव अत्र ।

सावयवत्वाद्यवयवमनित्यं भवत्येव । सोपाधिकसाकारो वर्णितः । तर्हि निरुपाधिक साकारः कथमिति ।

निरुपाधिकसाकारस्त्रिविधः । ब्रह्मविद्यासाकारश्चानन्दसाकारुभयात्मकसाकारश्चेति ।

ब्रह्मविद्यासाकारश्चानन्दसाकार उभयात्मकसाकारश्चेति ।

त्रिविधसाकारोऽपि पुनर्द्विविधो भवति । नित्यसाकारो मुक्तसाकारश्चेति ।

नित्यसाकारस्त्वाद्यन्तश्चून्यः शाश्वतः । उपासनया ये मुक्तिं

गतास्तेषां साकारो मुक्तसाकारः । तस्याप्युपज्ञानेनाविर्भावो

भवति । सोऽपि शाश्वतः । मुक्तसाकारस्तवैच्छिक एति । अन्ये वदन्ति

शाश्वतत्वं कथमिति । अद्वैताप्युपनिषत्पूर्वनिर्दिशयपरमानन्द-

शुद्धबुद्धमुक्तसत्यात्मकब्रह्म चैतन्यसाकारत्वात्

निरुपाधिकसाकारस्य नित्यत्वं सिद्धमेव । तस्मादेव निरुपाधिकसाकारस्य

निरवयवत्वात्स्वाधिकमपि दूरतो निरस्तमेव । निरवयवं ब्रह्मचैतन्यमिति

सर्वोपनिषत्सु सर्वशास्त्रसिद्धान्तेषु श्रूयते । अथ य

विद्यानन्दतुरीयाणामभेद एव श्रूयते । सर्वत्र विद्यादिसाकारभेदः

कथमिति । सत्यमेवोक्तमिति देशिकः परिहरति । विद्याप्राधान्येन विद्यासाकारः

आनन्दप्राधान्येनानन्दसाकारः उभयप्राधान्येनोभयात्मकसाकारश्चेति ।

प्राधान्येनात्र भेद एव । स भेदो वस्तुतस्त्वभेद एव ।

भगवन्नप्युपनिषत्पूर्वपरमानन्दलक्षणपरब्रह्मणः साकारनिराकारौ

विरुद्धधर्मौ । विरुद्धोभयात्मकत्वं कथमिति । सत्यमेवेति गुरुः परिहरति ।

यथा सर्वगतस्य निराकारस्य मडावायोश्च तदात्मकस्य त्वक्पतित्वेन

प्रसिद्धस्य साकारस्य मडावायुदेवस्य याभेद एव श्रूयते सर्वत्र ।

यथा पृथिव्यादीनां व्यापकशरीराणां देवविशेषाणां य

तद्विलक्षणतदभिन्नव्यापका परिच्छिन्ना निजमूर्त्याकारदेवताः

श्रूयन्ते सर्वत्र तद्वत्परब्रह्मणः सर्वात्मकस्य साकारनिराकारभेदविरोधो

नास्त्येव विविधविचित्रानन्तशक्तेः परब्रह्मणः
स्वरूपज्ञानेनविरोधो न विद्यते ।
तदभावे सत्यनन्तविरोधो भवति । अथ य
रामकृष्णशाद्यवतारेष्वद्वैतपरमानन्दलक्षणपरब्रह्मणः
परमतत्त्वपरमविभवानुसन्धानं स्वीयत्वेन श्रूयते सर्वत्र ।
सर्वपरिपूर्णास्याद्वैतपरमानन्दलक्षणपरब्रह्मणस्तु किं
वक्तव्यम् । अन्यथा सर्वपरिपूर्णास्य परब्रह्मणः परमार्थतः
साकारं विना केवल निराकारत्वं यद्यभिमतं तर्हि केवलनिराकारस्य
गगनस्येव परब्रह्मणोऽपि जडत्वमापद्येत । तस्मात्परब्रह्मणः
परमार्थतः साकारनिराकारौ स्वभावसिद्धौ ।
तथाविधस्याद्वैतपरमानन्दलक्षणस्यादिनारायणस्थोन्मेषनिमेषाभ्यां
मूलाविद्योदयस्थितिलया जायन्ते ।
कदाचिदात्मारामस्याभिलपरिपूर्णास्यादिनारायणस्य
स्वेच्छानुसारेणोन्मेषो भवति । अव्यक्तामूलाविर्भावो
मूलाविद्याविर्भावश्च ।
तस्मादेव सच्छब्दवाच्यं ब्रह्माविद्याशब्दं भवति । ततो मडत् ।
मडतोऽडडुङ्कारः । अडडुङ्कारात्पञ्चतन्मात्राणि । पञ्चतन्मात्रेभ्यः
पञ्चमडाभूतानि । पञ्चमडाभूतेभ्यो
ब्रह्मैकपादव्याप्तमेकमविद्याएवं
जायते । तत्र तत्त्वतो गुणातीतशुद्धसत्त्वमयो
लीलागृहीतनिरतिशयानन्दलक्षणो
मायोपाधिको नारायण आसीत् । स अेव नित्यपरिपूर्णः
पादविभूतिवैकुण्ठनारायणः ।
स यानन्तकोटिब्रह्माण्डानामुद्यस्थितिलयाद्यभिलकार्यकारणजाल-
परमकारणकारणभूतो मडामायातीतस्तुरीयः परमेश्वरो जयति ।
तस्मात्स्थूलविराट्स्वरूपो जायते । ससर्वकारणमूलं
विराट्स्वरूपो भवति ।
स यानन्तशीर्षा पुरुष अनन्ताक्षिपाणिपादो भवति ।
अनन्तश्रवणः सर्वमावृत्य तिष्ठति । सर्वव्यापको भवति ।
सगुणनिर्गुणस्वरूपो भवति । ज्ञानबलैश्वर्यशक्तितेजःस्वरूपो भवति ।
विविधविचित्रानन्तजगदाकारो भवति ।
निरतिशयनिरङ्कुशसर्वज्ञसर्वशक्तिसर्वनिधन्तृत्वा-

धनन्तकल्याणगुणाकारो भवति ।
 वायामगोयरानन्तदिव्यतेजोराश्याकारो
 भवति । समस्ताविद्याण्डव्यापको भवति ।
 स यानन्तमडामायाविलासानामधिष्ठानविशेष-
 निरतिशयाद्वैतपरमानन्द-
 लक्षणपरब्रह्मविलासविग्रहो भवति ।
 अस्यैकैकरोमकूपान्तरेष्वनन्तकोटि-
 ब्रह्माण्डानि स्थावराणि य जायन्ते । तेष्वण्डेषु
 सर्वेष्वैकनारायणवतारो जायते । नारायणाद्धिरण्यगर्भो
 जायते । नारायणादण्डविराट्स्वरूपो जायते ।
 नारायणादम्बिललोकस्रष्टृप्रजापतयो
 जायन्ते । नारायणादिकादशरुद्राश्च जायन्ते ।
 नारायणादम्बिललोकाश्च
 जायन्ते । नारायणादिन्द्रो जायते । नारायणात्सर्वदेवाश्च जायन्ते ।
 नारायणाद्वायुदशादित्याः सर्वे वसवः सर्वे ऋषयः
 सर्वाणि भूतानि सर्वाणि छन्दांसि नारायणादेव समुत्पद्यन्ते ।
 नारायणात्प्रवर्तन्ते । नारायणो प्रवीयन्ते । अथ नित्योऽक्षरः
 परमः स्वराट् । ब्रह्मा नारायणः । शिवश्च नारायणः ।
 शङ्कश्च नारायणः । दिशश्च नारायणः । विदिशश्च
 नारायणः । कालश्च नारायणः । कर्माभिलं य नारायणः ।
 भूर्ताभूर्तं य नारायणः । कारणात्मकं सर्वं कार्यात्मकं
 सकलं नारायणः । तद्बुभयविलक्षणो नारायणः । परंज्योतिः
 स्वप्रकाशमयो ब्रह्मानन्दमयो नित्यो निर्विकल्पो निरञ्जनो
 निराप्यातः शुद्धो देव ऐको नारायणो न द्वितीयोऽस्ति कश्चित् ।
 न स समानाधिकं इत्यसंशयं परमार्थतो य अवेवं वेद ।
 सकलबन्धांश्छित्त्वा मृत्युं तीर्त्वा स मुक्तो भवति स मुक्तो
 भवति । य अवेवं विदित्वा सदा तमुपास्ते पुरुषः स नारायणो
 भवति स नारायणो भवतीत्युपनिषत् ॥
 इत्याथर्वणमडानारायणोपनिषदि परब्रह्मणः
 साकारनिराकारस्वरूपनिर्गुणं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
 अथ छात्रस्तथेतिडोवाय । भगवन्देशिक परमतत्त्वज्ञ

सविलासमडामूलाऽविधोऽद्यकमः कथितः ।
 तद्दु प्रपञ्चोत्पत्तिकमः कीदृशो भवति । विशेषेण
 कथनीयः । तस्य तत्त्वं वेदितुमिच्छामि । तथेत्युक्त्वा
 गुरुस्त्वियाय । यथानादि सर्वप्रपञ्चो दृश्यते ।
 नित्योऽनित्यो वेति संशय्येते । प्रपञ्चोऽपि द्विविधः ।
 विद्याप्रपञ्चश्चाविद्याप्रपञ्चश्चेति ।
 विद्याप्रपञ्चस्य नित्यत्वं सिद्धमेव नित्यानन्द-
 सिद्धिलासात्मकत्वात् । अथ य शुद्धबुद्धमुक्त-
 सत्यानन्दस्वरुपत्वाच्च । अविद्याप्रपञ्चस्य
 नित्यत्वमनित्यत्वं वा कथमिति । प्रवादतो नित्यत्वं
 वदन्ति केचन । प्रलयादिकं ब्रूयमाणत्वादनित्यत्वं
 वदन्त्यन्ये । उभयं न भवति । पुनः कथमिति ।
 संकोचविकासात्मकमडामायाविलासात्मक एव
 सर्वोऽप्यविद्याप्रपञ्चः । परमार्थतो न किञ्चिदस्ति
 क्षणशून्यानादिमूलाऽविद्याविलासत्वात् । तत्कथमिति ।
 ऐक्यमेवाद्वितीयं ब्रह्म । नेह नानास्ति किञ्चन ।
 तस्माद्ब्रह्मव्यतिरिक्तं सर्वं बाधितमेव । सत्यमेव
 परम्ब्रह्म सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म ।
 ततः सविलासमूलाऽविधोऽपसंसारकमः कथमिति ।
 अत्यादरपूर्वकमतिदर्शेण देशिक उपदिशति ।
 यतुर्युगसडस्राणि ब्रह्मणो दिवा भवति ।
 तावता कालेन पुनस्तस्य रात्रिर्भवति । द्वे अहोरात्रे ऐकं
 दिनं भवति । तस्मिन्नेकस्मिन्दिने आसत्यलोकान्तमुद्ययस्थितिलया
 जायन्ते । पञ्चदशदिनानि पक्षो भवति । पक्षद्वयं मासो
 भवति । मासद्वयमृतुर्भवति । ऋतुत्रयमयनं भवति ।
 अयनद्वयं वत्सरो भवति । वत्सरशतं ब्रह्ममानेन
 ब्रह्मणः परमायुःप्रमाणम् । तावत्कालस्तस्य स्थितिरुच्यते ।
 स्थित्यन्तेऽऽविराट्पुरुषः स्वांशं छिरण्यगर्भमभ्येति ।
 छिरण्यगर्भस्य कारणं परमात्मानमाऽऽपस्त्रिपालकनारायणमभ्येति ।
 पुनर्वत्सरशतं तस्य प्रलयो भवति । तदा जुवाः सर्वे
 प्रकृतौ प्रलीयन्ते । प्रलयं सर्वशून्यं भवति । तस्य
 ब्रह्मणः स्थितिप्रलयावादिनारायणस्यांशेनावतीर्ण-

स्यादुपस्थापकस्य मडाविष्णोरडोरानिसंज्ञकौ ।
 ते अडोराने अेकं दिनं भवति । अेवं दिनपक्षमास-
 संवत्सरादिभेदाख्य तदीयमानेन शतकोटिवत्सरकालस्तस्य
 स्थितिरुच्यते । स्थित्यन्ते स्वांशं मडाविराट्पुरुषमभ्येति ।
 ततः सावरणं ब्रह्माणं विनाशमेति । ब्रह्माणुवरणं
 विनश्यति तद्धि विष्णोः स्वरूपम् । तस्य तावत्प्रलयो भवति ।
 प्रलये सर्वशून्यं भवति । अणुपस्थापकमडाविष्णोः
 स्थितिप्रलयावादिविराट्पुरुषस्याडोरानिसंज्ञकौ ते अडोराने
 अेकं दिनं भवति । अेवं दिनपक्षमाससंवत्सरादिभेदाख्य
 तदीयमानेन शतकोटिवत्सरकालस्तस्य स्थितिरुच्यते । स्थित्यन्ते
 आदिविराट्पुरुषः स्वांशमायोपाधिकाडानारायणमभ्येति ।
 तस्य विराट्पुरुषस्य यावत्स्थितिकालस्तावत्प्रलयो भवति । प्रलये
 सर्वशून्यं भवति । विराट्स्थितिप्रलयौ मूलाविधाणुपस्थापक-
 स्याद्विनारायणस्याडोरानिसंज्ञकौ । ते अडोराने अेकं दिनं भवति ।
 अेवं दिनपक्षमाससंवत्सरादिभेदाख्य तदीयमानेन
 शतकोटिवत्सरकालस्तस्य स्थितिरुच्यते । स्थित्यन्ते त्रिपाद्विभूतिनारायण
 स्येच्छावशान्निभेषो जायते । तस्मान्मूलाविधाणुस्य
 सावरणस्य विलयो भवति । ततः सविलासमूलविधा
 सर्वकार्योपाधिसमन्विता सदसद्विलक्षणानिर्वाय्या
 लक्षणशून्याविर्भावतिरोभावात्मिकानाधभिलकारण-
 कारणानन्तमडामायाविशेषणविशेषिता
 परमसूक्ष्ममूलकारणमव्यक्तं विशति । अव्यक्तं
 विशेषब्रह्मणि निरिन्धनो वैश्वानरो यथा । तस्मान्मायोपाधिका
 आद्विनारायणस्तथा स्वस्वरूपं भजति । सर्वे जुवाश्च
 स्वस्वरूपं भजन्ते । यथा जपाकुसुमसान्निध्याद्भक्तस्कृटिक-
 प्रतीतिस्तदभावे शुद्धस्कृटिकप्रतीतिः । ब्रह्माणोपि
 मायोपाधिवशात्सगुणपरिच्छिन्नादिप्रतीतिरुपाधि-
 विलयान्निर्गुणानिरवयवादिप्रतीतिरित्युपनिषत् ॥
 ध्याथर्वणमडानारायणोपनिषदि
 मूलाविधाप्रलयस्वरूपणं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
 ॐ ततस्तस्मान्निर्विशेषमतिनिर्मलं भवति ।

अविद्यापादमतिशुद्धं भवति । शुद्धबोधानन्द-
 लक्षणैकैवल्यं भवति । ब्रह्मणः पादयत्तुष्टयं
 निर्विशेषं भवति । अभाण्डलक्षणभाण्डपरिपूर्णा-
 सञ्चिदानन्दस्वप्रकाशं भवति । अद्वितीयमनीश्वरं
 भवति । अभिलकार्यकारणस्वरूपमभाण्डयिद्धनानन्द-
 स्वरूपमतिदिव्यमङ्गलाकारं निरतिशयानन्दतेजोराशि-
 विशेषं सर्वपरिपूर्णानन्तचिन्मयस्तगभाकारं
 शुद्धबोधानन्दविशेषाकारमनन्तचिद्धिलासविभूति-
 समष्टयाकारमद्भुतानन्दान्तर्यामिनिविशेषाकारमनन्त-
 परिपूर्णानन्ददिव्यसौदामिनीनिययाकारम् ।
 अवेमाकारमद्वितीयाभाण्डानन्दब्रह्मस्वरूपं निरूपितम् ।
 अथ छात्रो वदति ।
 भगवन्पादमेदादिकं कथं कथमद्वैतस्वरूपमिति
 निरूपितम् । देशिकः परिहरति । विरोधो न विद्यते ब्रह्माद्वितीयमेव
 सत्यम् । तथैवोक्तं य । ब्रह्ममेदो न कथितो ब्रह्मव्यतिरिक्तं
 न किञ्चिदस्ति । पादमेदादिकथनं तु ब्रह्मस्वरूपकथनमेव ।
 तदेवोच्यते । पादयत्तुष्टयात्मकं ब्रह्म तत्रैकमविद्यापादम् ।
 पादत्रयममृतं भवति । शाभान्तरोपनिषत्स्वरूपमेव निरूपितम् ।
 तमसस्तु परं ज्योतिः परमानन्दलक्षणम् । पादत्रयात्मकं ब्रह्म
 कैवल्यं शाश्वतं परमिति । वेदाडमेतं पुरुषं मडान्तमादित्यवर्णं
 तमसः परस्तात् । तमेवंविद्धानमृतैः भवति । नान्यः पन्था
 विद्यतेऽयनाय । सर्वेषां ज्योतिषां ज्योतिस्तमसः परमुच्यते ।
 सर्वस्य धातारमश्चिन्त्यरूपमादित्यवर्णं परंज्योतिस्तमस उपरि विभाति ।
 यद्रेकमव्यक्तमनन्तरूपं विश्वं पुराणं तमसः परस्तात् ।
 तदेवर्तं तद् सत्यमाहुस्तदेव सत्यं तदेव ब्रह्म परमं विशुद्धं
 कथ्यते । तमश्शब्देनाविद्या । पादोऽस्य विश्वा भूतानि ।
 त्रिपादस्यामृतं दिवि । त्रिपादूर्ध्वं उदैत्पुरुषः ।
 पादोऽस्येडाभवत्युनः । ततो विश्वं व्यडामत् ।
 साशनाऽनशने अभि ।
 विद्यानन्दतुरीयाभ्यपादत्रयममृतं भवति ।
 अवशिष्टमविद्याश्रयमिति ।
 आत्मारामस्यानादिनारायणस्य कीदृशावुन्मेषनिमेषौ तयोः

स्वर्गुपं कथमिति । गुरुर्वदति । परागृष्टिरुन्मेषः ।
 प्रत्यगृष्टिर्निमेषः । प्रत्यगृष्ट्या स्वस्वर्गुपयिन्तनमेव
 निमेषः । परागृष्ट्या स्वस्वर्गुपयिन्तनमेवोन्मेषः ।
 यावदुन्मेषकालस्तावन्निमेषकालो भवति । अविधायः
 स्थितिरुन्मेषकाले निमेषकाले तस्याः प्रलयो भवति । यथा
 उन्मेषो जायते तथा यिरन्तनातिसूक्ष्मवासनाभवात्पुनरविधायः
 उदयो भवति । यथापूर्वमविधाकार्याणि जायन्ते ।
 कार्यकारणोपाधिभेदाज्जुवेश्चरभेदोऽपि दृश्यते ।
 कार्योपाधिरयं जुवः कारणोपाधिरीश्वरः । ईश्वरस्य मडामाया
 तदाज्ञावशवर्तिनी । तत्संकल्पानुसारिणी विविधानन्तमडामाया-
 शक्तिसंश्रितानन्तमडामाया जालजननमन्दिरा मडाविषयोः
 कीडाशरीररूपिणी ब्रह्मादीनामगोचरा । अेतां मडामायां
 तरन्त्येव ये विषयमेव भजन्ति नान्ये तरन्ति कदाचन ।
 विविधोपयैरपि अविधाकार्याण्यन्तःकरणात्यतीत्य कालाननु तानि
 जायन्ते । ब्रह्मचैतन्यं तेषु प्रतिबिम्बितं भवति । प्रतिबिम्बा अेव
 जुवा षति कथ्यन्ते । अन्तःकरणोपाधिकाः सर्वे जुवा षत्येवं वदन्ति ।
 मडाभूतोत्थसूक्ष्माङ्गोपाधिकाः सर्वे जुवा षत्येके वदन्ति ।
 बुद्धिप्रतिबिम्बितचैतन्यं जुवा षत्यपरे मन्यन्ते ।
 अेतेषामुपाधीनामत्यन्तभेदो न विद्यते । सर्वपरिपूर्णा
 नारायणस्त्वनया निजया कीडति स्वेच्छया सदा ।
 तद्गदविद्यमानकृत्वुविषयसुभाशयाः सर्वे जुवाः
 प्रभावन्त्यसारसंसारयुके । अेवमनादिपरम्परा
 वर्ततेऽनादिसंसारविपरीतब्रमादित्युपनिषत् ॥

इत्यथर्वाणशाभायां त्रिपाद्विभूतिमडानारायणोपनिषदि
 मडामायातीताभाऽडाद्वैतपरमानन्दलक्षणपरब्रह्मणः
 परमतत्त्वस्वर्गुपनिर्गुपां नाम यतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

पूर्वकाण्डः समाप्तः ॥

अथ शिष्यो वदति गुरुं भगवन्तं नमस्कृत्य
 भगवन् सर्वोत्तमा नष्टाया अविधायः
 पुनरुदयः कथम् । सत्यमेवेति गुरुरिति डोवाच ।
 प्रावृट्कालप्रारम्भे यथा मण्डूकादीनां

प्रादुर्भावस्तद्भ्रतसर्वात्मना नष्टाया अविधाया
 उन्मेषकाले पुनरुदयो भवति । भगवन् कथं
 ज्ञवानामनादिसंसारभ्रमः । तन्निवृत्तिर्वा कथमिति ।
 कथं मोक्षमार्गस्वरूपं च । मोक्षसाधनं
 कथमिति । को वा मोक्षोपायः । कीदृशं मोक्षस्वरूपम् ।
 का वा सायुज्यमुक्तिः । अेतत्सर्वं तत्त्वतः कथनीयमिति ।
 अत्यादरपूर्वकमतिदर्शोऽश शिष्यं भङ्गकृत्य
 गुरुर्वदति श्रूयतां सावधानेन ।
 कुत्सितानन्तजन्माभ्यस्तात्यन्तोत्कृष्ट-
 विविधविचित्रानन्तदृष्टमवासनाजालविशेषैर्दृष्टात्मविवेको
 न जायते । तस्मादेव दृढतरदेहात्मभ्रमो भवति ।
 अडमज्ञः किञ्चिज्ज्ञोऽडमडं ज्ञोऽडमत्यन्तदुःखाकारो ।
 अडमनादिसंसारिती भ्रमवासनाबलात्संसार अेव
 प्रवृत्तिस्तन्निवृत्त्युपायः कदापि न विद्यते ।
 मिथ्याभूता-स्वप्नतुल्यान्विषयभोगाननुभूय
 विविधानसंभ्यानतिदुर्लभात्मनोरथाननवरतमाशास्यमानः
 अतृप्तः सदा परिधावति । विविधविचित्रस्थूलसूक्ष्मोत्कृष्ट-
 निःकृष्टानन्तदेहान्परिगृह्य तत्तदेवविहितविविधविचित्राऽनेक-
 शुभाशुभप्रारब्धकर्माण्यनुभूय तत्तत्कर्मफल-
 वासनाजालवासितान्तःकरणानां पुनःपुनस्तत्तत्कर्मफल-
 विषयप्रवृत्तिरेव जायते । संसारनिवृत्तिमार्गप्रवृत्तिः
 कदापि न जायते । तस्मादनिष्टमेवेष्टमिव भाति ।
 ष्टमेवाऽनिष्टमिव भात्यनादिसंसारविपरीतभ्रमात् ।
 तस्मात्सर्वेषां ज्ञवानामिष्टविषये बुद्धिः
 सुभुबुद्धिर्दुःखभुबुद्धिश्च भवति । परमार्थतस्त्वभाधित-
 भ्रमसुभुविषये प्रवृत्तिरेव न जायते । तत्स्वरूपज्ञानाभावात् ।
 तत्किमिति न विद्यते । कथं बन्धः कथं मोक्ष इति विचारभावाच्च ।
 तत्कथमिति । अज्ञानप्राबल्यात् । कस्मादज्ञानप्राबल्यमिति ।
 भक्तिज्ञानवैराग्यवासनाभावाच्च । तदभावः कथमिति ।
 अत्यन्तान्तःकरणमलिनविशेषात् । अतः संसारतरणोपायः
 कथमिति । देशिकस्तमेव कथयति । सकलवेदशास्त्रसिद्धान्तरुच्य-
 जन्माभ्यस्तात्यन्तोत्कृष्टसुकृतपरिपाकवशात्सद्भिः

सङ्गो जायते । तस्माद्विधिनषेधविवेको भवति । ततः
सद्याचारप्रवृत्तिर्जायते । सद्याचारादभिलद्दुरितक्षयो
भवति । तस्मादन्तःकरणमतिविमलं भवति ।
ततः सद्गुरुकटाक्षमन्तःकरणमाकाङ्क्षति ।
तस्मात्सद्गुरुकटाक्षलेशविशेषेण सर्वसिद्ध्यः सिद्ध्यन्ति ।
सर्वबन्धाः प्रविनश्यन्ति । श्रेयोविद्वाः सर्वे प्रलयं यान्ति ।
सर्वाणि श्रेयांसि स्वयमेवायान्ति ।
यथा जात्यन्धस्य रूपज्ञानं न विद्यते
तथा गुरुपदेशेन विना कल्पकोटिभिस्तत्त्वज्ञानं
न विद्यते । तस्मात्सद्गुरुकटाक्षलेशविशेषेणाचिरादेव
तत्त्वज्ञानं भवति । यदा सद्गुरुकटाक्षो भवति तदा
भगवत्प्रसादात्प्रवृत्त्यानादौ श्रद्धा जायते ।
तस्माद्भृद्यस्थितानादिदुर्वासनाग्रन्थिविनाशो भवति ।
ततो भृद्यस्थिताः कामाः सर्वे विनश्यन्ति ।
तस्माद्भृद्यपुण्डरीककर्णिकायां परमात्माविर्भावो
भवति । ततो दृढतरा वैष्णवी भक्तिर्जायते । ततो
वैराग्यमुदेति । वैराग्याद्बुद्धिविज्ञानाविर्भावो भवति ।
अभ्यासात्तज्ज्ञानं क्लमेण परिपक्वं भवति ।
पक्वविज्ञानाज्जिवन्मुक्तो भवति । ततः शुभाशुभकर्माणि
सर्वाणि सवासनानि नश्यन्ति । ततो दृढतरशुद्धसात्त्विक-
वासनया भक्त्यतिशयो भवति । भक्त्यतिशयेन नारायणः
सर्वभयः सर्वावस्थासु विभाति । सर्वाणि जगन्ति
नारायणमयानि प्रविभान्ति । नारायणव्यतिरिक्तं न किञ्चिदस्ति ।
छत्येतद्बुद्ध्या विडरत्युपासकः सर्वत्र ।
निरन्तरसमाधिपरम्पराभिर्जगदीश्वराकाराः सर्वत्र
सर्वावस्थासु प्रविभान्ति । अस्य मडापुरुषस्य
क्वचिद्व्यतिश्वरसाक्षात्कारो भवति ।
अस्य देहत्यागेच्छा यदा भवति तदा वैकुण्ठपार्षदाः सर्वे
समायान्ति । ततो भगवद्द्व्यानपूर्वकं भृद्यकमले
व्यवस्थितमात्मानं संचित्य सम्यगुपयारैरभ्यर्थ्य
उंसमन्त्रमुच्यरन्तसर्वाणि द्वाराणि संयम्य सम्यज्मनो
निरुध्य योर्ध्वगेन वायुना सड प्रणवेन प्रणवानुसन्धानपूर्वकं

शनैः शनैराब्रह्मरन्नाद्विनिर्गत्य सोऽलमिति मन्त्रेण
 द्वादशान्तस्थितज्ञानात्मानमेकीकृत्य पञ्चोपचारैरभ्यर्च्य
 पुनः सोऽलमिति मन्त्रेण षोडशान्तस्थितज्ञानात्मानमेकीकृत्य
 सभ्यगुपचारैरभ्यर्च्य प्राकृतपूर्वदं परिश्रय
 पुनः कल्पितमन्त्रमयशुद्धब्रह्मतेजोमयनिरतिशयानन्दमय-
 मडाविष्णुसाङ्गयविग्रहं परिगृह्य सूर्यमण्डलान्तर्गतानन्त-
 द्रिव्ययरारविन्दोऽगुष्ठनिर्गतनिरतिशयानन्दमयापरनदी-
 प्रवालमाकृष्य भावनयात्र स्नात्वा
 वस्त्राभरणेषुपचारैरात्मपूजो विधाय साक्षान्नारायणो भूत्वा ततो
 गुरुनमस्कारपूर्वकं प्राणवगरुं ध्यात्वा ध्यानेनाविर्भूत-
 मडाप्राणवगरुं पञ्चोपचारैराराध्य गुर्वनुज्ञया
 प्रदक्षिणमनस्कारपूर्वकं प्राणवगरुऽमारुह्य मडाविष्णोः
 समस्तासाधारण्यिह्यिह्यितो मडाविष्णोः
 समस्तासाधारण्यदिव्यभूषणैर्भूषितः सुदर्शनपुरुषं
 पुरस्कृत्य विष्वक्सेनपरिपालितो वैकुण्ठपार्श्वैः परिवेष्टितो
 नभोमार्गमाविश्य पार्श्वद्वयस्थितानेकपुण्यलोकानतिक्रम्य
 तत्रत्यैः पुण्यपुरुषैरभिपूजितः सत्यलोकमाविश्य
 ब्रह्माणमभ्यर्च्य ब्रह्मणा य सत्यलोकवासिभिः
 सर्वैरभिपूजितः शैवमीशानकैवल्यमासाद्य शिवं ध्यात्वा
 शिवमभ्यर्च्य शिवगणैः सर्वैः शिवेन याभिपूजितो
 मडर्षिमण्डलान्यतिक्रम्य सूर्यसोममण्डले भित्त्वा
 कीलकनारायणं ध्यात्वा ध्रुवमण्डलस्य दर्शनं कृत्वा
 भगवन्तं ध्रुवमभिपूज्य ततः शिशुमारयकं
 विभिद्य शिशुमारप्रजापतिमभ्यर्च्य
 यङ्कमध्यगतं सर्वाधारं स्नातनं
 मडाविष्णुमाराध्य तेन पूजितस्तत
 उपर्युपरि गत्वा परमानन्दं प्राप्य प्रकाशते ।
 ततो वैकुण्ठवासिनः सर्वे समायान्ति
 तान्तसर्वासुसम्पूज्य तैः सर्वैरभिपूजित-
 श्चोपर्युपरि गत्वा विरजानदीं प्राप्य
 तत्र स्नात्वा भगवद्दधानपूर्वकं पुनर्निमज्ज्य
 तत्रापञ्चीकृतभूतोत्थं सूक्ष्माङ्गभोग-

साधनं सूक्ष्मशरीरमुत्सृज्य डेवलमन्त्रमयदिव्यतेजोमय-
निरतिशयानन्दमयमहाविष्णुसात्त्विकविग्रहं
परिगृह्य तत उन्मज्ज्यात्मपूजा विधाय
प्रदक्षिणानमस्कारपूर्वकं ब्रह्ममयवैकुण्ठमाविश्य
तत्रत्यान्विशेषेण सम्पूज्य तन्मध्ये य
ब्रह्मानन्दमयानन्तप्राकारप्रासादतोरण-
विमानोपवनावलिभिर्ज्वलच्छिभरैरुपलक्षितो
निरुपमनित्यनिरवधनिरतिशयनिरवधिक-
ब्रह्मानन्दायलो विराजते । तद्गुपरि ज्वलति
निरतिशयानन्ददिव्यतेजोराशिः । तदभ्यन्तरसंस्थाने
शुद्धबोधानन्दलक्षणं विभाति । तदन्तराले चिन्मयवेदिका
आनन्दवेदिकानन्दवनविभूषिता । तदभ्यन्तरे
अमिततेजोराशिस्तद्गुपरिज्वलति । परममङ्गलासनं
विराजते । तत्पद्मकर्णिकायां शुद्धशेषभोगासनं
विराजते । तस्थोपरि समासीनमानन्दपरिपालकमादिनारायणं
ध्यात्वा तमीश्वरं विविधोपचारैराराध्य
प्रदक्षिणानमस्कारान्विधाय तदनुज्ञातश्चोपर्युपरि गत्वा
पञ्चवैकुण्ठानतीत्याएडविराट्कैवल्यं प्राप्य तं
समाराधोपासकः परमानन्दं प्रापेत्युपनिषत् ॥

ध्यात्वाथर्वणमडानारायणोपनिषदि संसारतरणोपायकथनद्वारा
परममोक्षमार्गस्वरूपनिर्णयं नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

यत उपासकः परमानन्दं प्राप सावरणं
ब्रह्माण्डं य भित्त्वा परितः समवलोक्य
ब्रह्माण्डस्वरूपं निरीक्ष्य परमार्थतत्त्वस्वरूपं
ब्रह्मज्ञानेनावबुध्य समस्तवेदशास्त्रेतिहासपुराणानि
समस्तविद्याजालानि ब्रह्माद्यः सुराः सर्वे समस्ताः
परमर्षयश्चाण्डाल्यन्तरप्रपञ्चैकदेशमेव
वर्णयन्ति । आण्डस्वरूपं न जानन्ति । ब्रह्माण्डाद्भ्रष्टिः
प्रपञ्चज्ञानं न जानत्येव । कुतोऽण्डान्तरान्तरर्भ्रष्टिः
प्रपञ्चज्ञानं दूरतो मोक्षप्रपञ्चज्ञानमविद्या
येति कथं ब्रह्माण्डस्वरूपमिति । कुक्कुटाण्डाकारं

मडदादिसमष्टयाकारणमण्डं तपनीयमयं
तमजाम्भूनदप्रभमुधलोदिविकराभं
यतुर्विधसृष्ट्युपलक्षितं मडाभूतैः
पञ्चभिरावृतं मडदडङ्कृतितमोभिश्च
मूलप्रकृत्या परिवेष्टितम् । अण्डभीतिविशालं
सपादकोटियोजनप्रमाणम् । अडेकावरणं तथैव ।
अण्डप्रमाणं परितोऽयुतद्वयकोटियोजनप्रमाणं
मडामण्डूकाधनन्तशक्तिभिरधिष्ठितं
नारायणकीडाकन्तुं परमाणुवद्विषुगुलोकसुसंलग्न-
मदृष्टश्रुतविविधविचित्रानन्तविशेषैरुपलक्षितम् ।
अस्य ब्रह्माण्डस्य समन्ततः स्थितायेतादृशान्यनन्त-
कोटिब्रह्माण्डानि सावरणानि ज्वलन्ति ।
यतुर्भुजपञ्चमुषण्णमुषसप्तमुष-
अष्टमुषादिसंख्याक्रमेण सडस्रावधिमुषा-
न्तैर्नारायणेशै रजोगुणप्रधानैरेकैकसृष्टि-
कर्तृभिरधिष्ठितानि विषुगुमडेश्चराभ्यैर्नारायणेशैः
सत्त्वतमोगुणप्रधानैरेकैकस्थितिसंसारकर्तृभिरधिष्ठितानि
मडाजलौघमत्स्यबुद्बुदानन्तसङ्घवद्भ्रमन्ति ।
कीडासक्तजलककरतलामलकवृन्दवन्मडाविष्णोः
करतले विलसन्त्यनन्तकोटिब्रह्माण्डानि । जलयन्त्रस्थघटमालिका-
जालवन्मडाविष्णोरेकैकरोमडूपान्तरेष्वनन्तकोटिब्रह्माण्डानि
सावरणानि भ्रमन्ति । समस्तब्रह्माण्डान्तर्बहिः प्रपञ्चरडस्यं
ब्रह्मज्ञानेनावबुध्य विविधविचित्रानन्तपरमविभूतिसमष्टि-
विशेषन्तसमवलोक्यात्याश्चर्यामृतसागरे निमज्जय
निरतिशयानन्दपारावारो भूत्वा समस्तब्रह्माण्डजालानि
समुल्लङ्घ्यामितापरिच्छिन्नानन्ततमः सागरमृत्तीर्य
मूलाविद्यापुरं दृष्ट्वा विविधविचित्रानन्तमडामाया-
विशेषैः परिवेष्टितामनन्तमडामायाशक्तिसमष्टयाकारामनन्तदिव्य-
तेजोज्ज्वलाजालैरलङ्कृतामनन्तमडामायाविलसानां
परमाधिष्ठानविशेषाकारां शश्वदमितानन्दायलोपरि
विहारिणीं मूलप्रकृतिजननीमविद्यालक्ष्मीमेवं ध्यात्वा
विविधोपचारैराराध्य समस्तब्रह्माण्डसमष्टिजननीं

वैष्णवीं मडामायां नमस्कृत्य तथा यानुज्ञातश्चोपर्युपरि
गत्वा मडाविराट्पदं प्राप ॥

मडाविराट्स्वरूपं कथमिति । समस्ताविधापादको
विराट् । विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुष्णो विश्वतोऽस्त
उत विश्वतस्यात् । सम्ब्राहुष्यां नमति सम्पतत्रैर्धावापृथिवी
जनयन्तेव अेकः । न सन्दृशे तिष्ठति
रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चनैनम् ।
लृढा मनीषा मनसाभिकल्पमो य अेनं विदुरमृतास्ते
भवन्ति । मनोवायामगोयरमादिविराट्स्वरूपं
ध्यात्वा विविधोपचारैराराध्य तदनुज्ञातश्चोपर्युपरि
गत्वा विविधविशित्रानन्तमूलाविधाविलासानवलोक्योपासकः
परमकौतुकं प्राप । अप्पण्डपरिपूर्णापरमानन्दलक्षण-
परब्रह्मणः समस्तस्वरूपविरोधकारिण्यपरिच्छिन्न-
तिरस्कृतिर्याकारा वैष्णवी मडायोगमाया मूर्तिमद्भिरनन्त-
मडामायाजालविशेषैः परिषेविता तस्याः पुरमतिकौतुक-
मत्याश्चर्यसागरानन्दलक्षणममृतं भवति ।
अविधासागरप्रतिबिम्बितनित्यवैकुण्ठप्रतिवैकुण्ठमिव विभाति ।
उपासकस्तत्पुरं प्राप्य योगलक्ष्मीमंगमायां ध्यात्वा
विविधोपचारैराराध्य तथा सम्पूजितश्चानुज्ञात-
श्चोपर्युपरि गत्वानन्तमायाविलासानवलोक्योपासकः परमकौतुकं प्राप ॥

तत उपरि पादविभूतिवैकुण्ठपुरमाभाति ।
अत्याश्चर्यानन्तविभूतिसमष्टयाकार-
मानन्दरसप्रवाहैरलङ्कृतमभितस्तरङ्गिण्याः
प्रवाहैरतिमङ्गलं ब्रह्मतेजोविशेषाकारैरनन्त-
ब्रह्मवर्णैरभितस्ततमनन्तनित्यमुक्तैरभिव्याप्तमनन्त-
शिन्मयप्रासादजालसंकुलमनादिपादविभूतिवैकुण्ठ-
मेवमाभाति । तन्मध्ये य शिदानन्दायलो विभाति ॥

तदुपरि ज्वलति निरतिशयानन्ददिव्यतेजोराशिः ।
तदभ्यन्तरे परमानन्दविमानं विभाति ।
तदभ्यन्तरसंस्थाने शिन्मयासनं विराजते ।
तत्पद्मकण्ठिकायां निरतिशयदिव्यतेजोराश्यन्तर-

समासीनमादिनारायणं ध्यात्वा विविधोपयारैस्तं
समाराध्य तेनाभिपूजितस्तदनुज्ञातश्चोपर्युपरिगत्वा
सावरणमविद्याणं यं भित्त्वा विद्यापादमुल्लङ्घ्य
विद्याविधयोः सन्धौ विश्वकसेनवैकुण्ठपुरमाभाति ॥

अनन्तदिव्यतेजोऽज्जवालाजालैरभितोऽनीकं प्रज्वलन्तमनन्त-
बोधानन्तबोधानन्दव्यूहैरभितस्ततं शुद्धबोध-
विमानावलिभिर्विराजितमनन्तानन्दपर्वतैः परमकौतुक-
माभाति । तन्मध्ये यं कल्याणायलोपरि शुद्धानन्द-
विमानं विभाति । तदव्यन्तरे दिव्यमङ्गलासनं विराजते ।
तत्पद्मकण्ठिकायां ब्रह्मतेजोराश्याव्यन्तरसमासीनं
भगवदनन्तविभूतिविधिनियेधपरिपालकं सर्वप्रवृत्ति-
सर्वहेतुनिमित्तिकं निरतिशयलक्षणमडाविष्णुस्वरूप-
मभिलाषवर्गपरिपालकममितविक्रममेवविधं विश्वकसेनं
ध्यात्वा प्रदक्षिणमस्कारान्विधाय विविधोपयारैराराध्य
तदनुज्ञातश्चोपर्युपरि गत्वा विद्याविभूतिं प्राप्य
विद्यामयानन्तवैकुण्ठान्परितोऽवस्थिताम्ब्रह्मतेजोमया-
नवलोक्योपासकः परमानन्दं प्राप ॥

विद्यामयानन्तसमुद्रानतिक्रम्य ब्रह्मविद्या-
तरङ्गिणीमासाद्य तत्र स्नात्वा भगवद्दधानपूर्वकं
पुनर्निमज्जय मन्त्रमयशरीरमुत्सृज्य विद्यानन्द-
मयामृतदिव्यशरीरं परिगृह्य नारायणसाङ्ग्यं
प्राप्यात्मपूजां विधाय ब्रह्ममयवैकुण्ठवासिभिः
सर्वैर्नित्यमुक्तैः सुपूजितस्ततो ब्रह्मविद्याप्रवाहैरानन्द-
रसानिर्भरैः क्रीडानन्तपर्वतैरनन्तैरभिव्याप्तं
ब्रह्मविद्यामण्डैः सलस्रप्राकारैरानन्दामृतमयै-
र्दिव्यगन्धस्वभावावैश्विन्मयैरनन्तब्रह्मवर्णैरतिशोभित-
मुपासकस्त्येवंविधं ब्रह्मविद्यावैकुण्ठमाविश्य
तदव्यन्तरस्थितात्यन्तोन्नतबोधानन्दप्रासादाग्रस्थित-
प्रणवविमानोपरिस्थितामपारब्रह्मविद्यासाम्राज्याधिदेवता-
ममोघनिजमन्दकटाक्षेणानादिमूलाविद्याप्रलयकरीमद्वितीया-
मेकामनन्तमोक्षसाम्राज्यक्षमीमेवं ध्यात्वा

प्रदक्षिणमस्कारान्विधाय विविधोपयारैराराध्य
 पुष्पाञ्जलिं समर्थं स्तुत्वा स्तोत्रविशेषैस्तयाभिपूजित-
 स्तदनुगतश्चोपर्युपरि गत्वा भ्रमविधातीरे गत्वा
 बोधानन्दमयाननन्तवैकुण्ठानवलोक्य निरतिशयानन्दं प्राप्य
 बोधानन्दमयाननन्तसमुद्रानतिक्रम्य गत्वागत्वा भ्रमवनेषु
 परममङ्गलायलश्रीणीषु ततो बोधानन्दविमानपरम्परा-
 सूपासकः परमानन्दं प्राप ॥

ततः श्रीतुलसीवैकुण्ठपुरमाभाति परमकल्याणमनन्त-
 विभवममिततेजोराश्याकारमनन्तभ्रमतेजोराशि-
 समष्ट्याकारं विधानन्दमयानेकप्राकारविशेषैः
 परिवेष्टितममितबोधानन्दायलोपरिस्थितं बोधानन्द-
 तरङ्गिण्याः प्रवाहैरतिमङ्गलं निरतिशयानन्दैरनन्त-
 वृन्दावनैरतिशोभितमभिलपवित्राणां परमपवित्रं
 शिद्रूपैरनन्तनित्यमुक्तैरभिव्याममानन्दमयानन्त-
 विमानजलैरलङ्कृतममिततेजोराश्यन्तर्गतदिव्यतेजोराशि-
 विशेषमुपासकस्त्वेवमाकारं तुलसीवैकुण्ठं प्रविश्य
 तदन्तर्गतदिव्यविमानोपरिस्थितां सर्वपरिपूर्णास्य मडाविष्णोः
 सर्वाङ्गेषु विहारिणीं निरतिशयसौन्दर्यलावण्याधिदेवतां
 बोधानन्दमयैरनन्तनित्यपरिजनैः परिषेवितां श्रीसर्षीं
 तुलसीमेवं लक्ष्मीं ध्यात्वा प्रदक्षिणमस्कारान्विधाय
 विविधोपयारैराराध्य स्तुत्वा स्तोत्रविशेषैस्तयाभिपूजित-
 स्तदनुज्ञातश्चोपर्युपरिगत्वा परमानन्दतरङ्गिण्यास्तीरे
 गत्वा तत्र परितोऽवस्थिताञ्छुद्धबोधानन्दमयाननन्त-
 वैकुण्ठानवलोक्य निरतिशयानन्दं प्राप्य तत्रैतैश्शिद्रूपैः
 पुराणपुरुषैश्चाभिपूजितस्ततो गत्वागत्वा भ्रमवनेषु
 दिव्यगन्धानन्दपुष्पवृष्टिभिः समन्वितेषु दिव्य-
 मङ्गलालयेषु निरतिशयानन्दामृतसागरेष्वमिततेजो-
 राश्याकारेषु कल्लोलवनसंकुलेषु ततोऽनन्तशुद्धबोध-
 विमानजलसंकुलानन्दायलश्रीणीषूपासकस्तत उपर्युपरि
 गत्वा विमानपरम्परास्वनन्ततेजःपर्वतराजिष्वेवं इमेण
 प्राप्य विधानन्दमयोः सन्धिं तत्रानन्दतरङ्गिण्याः प्रवाहेषु स्नात्वा

बोधानन्दवनं प्राप्य शुद्धबोधपरमानन्दानन्दाकारवनं
 सन्ततामृतपुष्पवृष्टिभिः परिवेष्टितं
 परमानन्दप्रवाहैरभिव्याप्तं मूर्तिमद्भिः
 परममङ्गलैः परमकौतुकमपरिच्छिन्नानन्द-
 सागराकारं क्रीडानन्दपर्वतैरभिशीलितं तन्मध्ये य
 शुद्धबोधानन्दवैकुण्ठं यदेव ब्रह्मविद्यापादवैकुण्ठं
 सल्लस्रानन्दप्राकारैः समुज्ज्वलति ।
 अनन्तानन्दविमानजालसंकुलमनन्तबोधसौध-
 विशेषैरभितोऽनिशं प्रज्वलन्तं क्रीडानन्तमण्डप-
 विशेषैर्विशेषितं बोधानन्दमयानन्तपरमच्छत्र-
 ध्वजयामरवितानतोरणैरलङ्कृतं
 परमानन्दव्यूहैर्नित्यमुक्तैरभितस्ततमनन्तदिव्यतेजःपर्वत-
 समष्ट्याकारमपरिच्छिन्नानन्तशुद्धबोधानन्तमण्डलं
 वायामगोचरानन्दब्रह्मतेजोराशिमण्डलमाभाण्डलविशेषं
 शुद्धानन्दसमष्टिमण्डलविशेषमभाण्डलचिह्नानानन्द-
 विशेषमेवं तेजोमण्डलविधं बोधानन्दवैकुण्ठमुपासकः
 प्रविश्य तत्रत्यैः सर्वैरभिपूजितः परमानन्दायलोपर्यभाण्ड-
 बोधविमानं प्रज्वलति । तदभ्यन्तरे शिन्मयासनं विराजते ।
 तद्गुपरि विभात्यभाण्डानन्दतेजोमण्डलम् । तदभ्यन्तरे समासीन-
 मादिनारायणं ध्यात्वा प्रदक्षिणानमस्कारान्विधाय
 विविधोपचारैः सुसम्पूज्य पुष्पाञ्जलिं समर्थं स्तुत्वा
 स्तोत्रविशेषैः स्वरूपेणावस्थितमुपासकमवलोक्य तमुपासक-
 मादिनारायणः स्वसिंहासने सुसंस्थाप्य तद्भ्रैकुण्ठवासिभिः
 सर्वैः समन्वितः समस्तमोक्षसाम्राज्यपट्टाभिषेकमुद्दिश्य
 मन्त्रपूतैरुपासकमानन्दकलशैरभिषिच्य दिव्यमङ्गल-
 मडावाद्यपुरःसरं विविधोपचारैरभ्यर्च्य मूर्तिमद्भिः
 सर्वैः स्वचिह्नैरलङ्कृत्य प्रदक्षिणानमस्कारान्विधाय
 त्वं ब्रह्मासि अहं ब्रह्मास्मि आवयोरन्तरं न विद्यते त्वमेवाहं
 अहमेवत्वं इत्यभिधायेत्युक्त्वादिनारायणस्तिरोदधे तदेत्युपनिषत् ॥
 इत्याथर्वणमडानारायणोपनिषदि परममोक्षमार्गस्वरूपनिर्णयं
 नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

अथोपासकस्तदाज्ञया नित्यं गरुडमारुह्य
 वैकुण्ठवासिभिः सर्वैः परिवेष्टितो मडासुदर्शनं
 पुरस्कृत्य विम्वकसेनपरिपालितश्चोपर्युपरि गत्वा
 ब्रह्मानन्दविभूतिं प्राप्य सर्वत्रावस्थिताब्रह्मानन्द-
 मयाननन्तवैकुण्ठानवलोक्य निरतिशयानन्दसागरो
 भूत्वात्मारामानन्दविभूतिपुरुषाननन्तानवलोक्य
 ता-सर्वानुपयारैः समभ्यर्च्य तैः सर्वैरभिपूजित-
 शोपासकस्तत उपर्युपरि गत्वा ब्रह्मानन्दविभूतिं
 प्राप्यानन्तदिव्यतेजःपर्वतैरलङ्कृतान्परमानन्द-
 लडरीवनशोभितानसंख्याकानानन्दसमुद्रानतिक्रम्य
 विविधविचित्रानन्तपरमतत्त्वविभूतिसमष्टिविशेषा-
 न्परमकौतुकान्ब्रह्मानन्दविभूतिविशेषनतिक्रम्योपासकः
 परमकौतुकं प्राप ।
 ततः सुदर्शनवैकुण्ठपुरमाभाति नित्यमङ्गलमनन्तविभवं
 सडस्मानन्दप्रकारपरिवेष्टितमयुतकुक्ष्युपलक्षित-
 मनन्तोत्कटज्वलदरमण्डलं निरतिशयदिव्यतेजोमण्डलं
 वृन्दारकपरमानन्दं शुद्धबुद्धस्वरूपमनन्तानन्द-
 सौदामिनीपरमविलासं निरतिशयपरमानन्दपारावार-
 मनन्तैरानन्दपुरुषैश्चिद्रूपैरधिष्ठितम् । तन्मध्ये य
 सुदर्शनं मडायकम् । यरणं पवित्रं विततं पुराणं
 येन पूतस्तरति दृष्टतानि । तेन पवित्रेण शुद्धेन पूता
 अतिपाप्मानमरातिं तरेम । लोकस्य द्वारमर्षिमत्पवित्रम् ।
 ज्योतिष्मद्ब्राह्मणानं मडस्वत् । अमृतस्य धारा बहुधा
 दौडमानम् । यरणं नो लोके सुधितां दधातु । अयुतारं
 ज्वलन्तमयुतारसमष्टयाकरं निरतिशयविक्रमविलासमनन्त-
 दिव्यायुधदिव्यशक्तिसमष्टिरूपं मडाविष्णोरनर्गलप्रताप-
 विग्रहमयुतायुतकोटियोजनविशालमनन्तज्वालजालैरलङ्कृतं
 समस्तदिव्यमङ्गलनिदानमनन्तदिव्यतीर्थानां निजमन्दिरमेवं
 सुदर्शनं मडायकं प्रज्वलति ।
 तस्य नाभिमण्डलसंस्थाने उपलक्ष्यते निरतिशयानन्द-
 दिव्यतेजोराशिः । तन्मध्ये य सडस्मारयकं प्रज्वलति ।
 तदमण्डलदिव्यतेजोमण्डलाकारं परमानन्दसौदामिनी-

निययोऽज्ज्वलम् । तदभ्यन्तरसंस्थाने षट्शतारथ्यं
 प्रज्वलति । तस्यामितपरमतेजः परमविडारसंस्थानविशेषं
 विज्ञानघनस्वरूपम् । तदन्तराले त्रिशतारथ्यं विभाति ।
 तस्य परमकल्याणविलासविशेषमनन्तधिदादित्यसमष्टयाकरम् ।
 तदभ्यन्तरे शतारथ्यकमाभाति । तस्य परमतेजोमाण्डल-
 विशेषम् । तन्मध्ये षष्ट्यरथ्यकमाभाति । तस्य
 ब्रह्मतेजःपरमविलासविशेषम् । तदभ्यन्तरसंस्थाने
 षट्कोणरथ्यं प्रज्वलति । तस्यापरिच्छिन्नानन्तदिव्यतेजोराश्याकरम् ।
 तदभ्यन्तरे मडानन्दपदं विभाति । तदर्णिकायां
 सूर्येन्दुवह्निमाण्डलानि चिन्मयानि ज्वलन्ति । तत्रोपलक्ष्यते
 निरतिशयदिव्यतेजोराशिः । तदभ्यन्तरसंस्थाने युग्मगण्डुद्विता-
 नन्तकोटिरविप्रकाशः सुदर्शनपुरुषो विराजते । सुदर्शनपुरुषो
 मडाविष्णुरेव । मडाविष्णोः समस्तासाधारण्यिह्यिहितः ।
 अवेमुपासकः सुदर्शनपुरुषं ध्यात्वा विविधोपयारैराराध्य
 प्रदक्षिणमस्कारान्विधायोपासकस्तेनाभिपूजितस्तदनुज्ञात-
 श्रोपर्युपरि गत्वा परमानन्दमयानन्तवैकुण्ठानवलोक्योपासकः
 परमानन्दं प्राप । तत उपरि विविधविचित्रानन्तचिद्विलासविभूति-
 विशेषानतिक्रम्यानन्तपरमानन्दविभूतिसमष्टिविशेषानन्त-
 निरतिशयानन्तसमुद्रानतीत्योपासकः कृमेणानन्दैतसंस्थानं प्राप ॥

कथमद्वैतसंस्थानम् । अभाण्डानन्दस्वरूप-
 मनिर्वाच्यमतिबोधसागरममितानन्दसमुद्रं
 विजातीयविशेषविवर्जितं सजातीयविशेषविशेषितं
 निरवयवं निराधारं निर्विकारं निरञ्जनमनन्त-
 ब्रह्मानन्दसमष्टिकन्दं परमचिद्विलास-
 समष्टयाकारं निर्मलं निरवयवं निराश्रय-
 मतिनिर्मलानन्तकोटिरविप्रकाशैकस्कुविङ्गमन-
 न्तोपनिषदर्थस्वरूपमभिलप्रमाणातीतं
 मनोवाच्यमगोचरं नित्यमुक्तस्वरूपमनाधार-
 मादिमध्यान्तशून्यं कैवल्यं परमं शान्तं
 सूक्ष्मतरे मडतो मडत्तरमपरिमितानन्दविशेषं
 शुद्धबोधानन्दविभूतिविशेषमनन्तानन्दविभूति-

विशेषसमष्टिरुपमक्षरमनिर्देश्यं कूटस्थ-
 मथलं ध्रुवमदिग्देशकालमन्तर्भुविश्च तत्सर्वं
 व्याप्य परिपूर्णां परमयोगिभिर्विभृग्यं देशतः
 कालतो वस्तुतः परिच्छेदरहितं निरन्तराभिनवं
 नित्यपरिपूर्णांमभाएडानन्दाभृतविशेषं शाश्वतं
 परमं पदं निरतिशयानन्दानन्ततटित्यपर्वताकार-
 मद्धितीयं स्वयम्प्रकाशमनिशं ज्वलति । परमानन्द-
 लक्षाणापरिच्छिन्नानन्तपरंज्योतिः शाश्वतं शश्वद्धिभाति ।
 तदव्यन्तरसंस्थानेऽमितानन्दशिद्रूपायल-
 मभाएडपरमानन्दविशेषं बोधानन्दमडोज्ज्वलं
 नित्यमङ्गलमन्दिरं चिन्मथनाविर्भूतं
 चित्सारमन्ताश्चर्यसागरममिततेजोराश्यन्तर्गत-
 तेजोविशेषमनन्तानन्दप्रवाहैरलङ्कृतं
 निरतिशयानन्दपारावाराकारं निरुपमनित्यनिरवध-
 निरतिशयनिरवधिकतेजोराशि विशेषं निरतिशयानन्द-
 सडस्रप्राकारैरलङ्कृतं शुद्धबोधसौधावलि-
 विशेषैरलङ्कृतं विद्यानन्दमथानन्तदिव्यारामैः
 सुशोभितं शश्वदमितपुष्पवृष्टिभिः समन्ततः
 सन्ततम् । तदेव त्रिपाद्विभूति वैकुण्ठस्थानं तदेव
 परमकैवल्यम् । तदेवाभाधितपरमतत्त्वम् । तदेवानन्तो-
 पनिषद्विभृग्यम् । तदेव परमयोगिभिर्भुमुक्लिभिः
 सर्वैराशास्यमानम् । तदेव सद्धनम् । तदेव चिद्धनम् ।
 तदेवानन्दधनम् । तदेव शुद्धबोधधनविशेष-
 मभाएडानन्दब्रह्मचैतन्याधिदेवतास्वरुपम् ।
 सर्वाधिष्ठानमद्भ्यपरब्रह्मविडारमएडलं
 निरतिशयानन्दतेजोमएडलमद्वैतपरमानन्दलक्षाण-
 परब्रह्मणः परमाधिष्ठानमएडलं निरतिशय-
 परमानन्दपरममूर्तिविशेषमएडलमनन्तपरम-
 मूर्तिसमष्टिमएडलं निरतिशयपरमानन्दलक्षाण-
 परब्रह्मणः परममूर्तिपरमतत्त्वविलासविशेषमएडलं
 बोधानन्दमथानन्तपरमविलासविभूतिविशेषसमष्टि-
 मएडलमनन्तचिद्विलासविभूतिविशेषसमष्टिमएडल-

मभाएऽशुद्धयैतन्यनिजमूर्तिविशेषविग्रहं
वायामगोयानन्तशुद्धबोधविशेषविग्रहमनन्तानन्द-
समुद्रसमष्टयाकारमनन्तबोधायलैरधिष्ठितं
निरतिशयानन्दपरममङ्गलविशेषसमष्टयाकार-
मभाएऽद्वैतपरमानन्दलक्षणपरब्रह्मणः परममूर्ति-
परमतेजःपुञ्जपिण्डविशेषं चिद्रूपादित्यमण्डलं
द्वात्रिंशद्व्यूढभेदैरधिष्ठितम् ।
व्यूढभेदाश्च केशवादियत्तुर्विशतिः ।
सुदर्शनादिन्यासमन्त्राः । सुदर्शनादि यन्त्रोद्धारः ।
अनन्तगरुडविश्वकसेनाश्च निरतिशयानन्दाश्च ।
आनन्दव्यूढमध्ये सडस्रकोटियोजनायतोन्नत-
चिन्मयप्रासादं ब्रह्मानन्दमयविमानकोटिभि-
रतिमङ्गलमनन्तोपनिषदर्थारामजालसंडुलं
सामडंसकूजितैरतिशोभितमानन्दमयानन्तशिखरै-
रलङ्कृतं चिदानन्दरसनिर्जरैरभिव्याप्तमभाएऽ-
नन्दतेजोराशयन्तरस्थितमनन्तानन्दाश्चर्यसागरं
तदभ्यन्तरसंस्थानेऽनन्तकोटिरविप्रकाशातिशय-
प्राकारं निरतिशयानन्दलक्षणं प्रणवाभ्यं
विमानं विराजते । शतकोटिशिखरैरानन्दमयैः
समुज्ज्वलति । तदन्तराले बोधानन्दायलोपर्यष्टाक्षरी-
मण्डपो विभाति । तन्मध्ये यं चिदानन्दमयवेदिकानन्द-
वनविभूषिता । तद्गुपरि ज्वलति निरतिशयानन्दतेजोराशिः ।
तदभ्यन्तरसंस्थानेऽष्टाक्षरीपद्मविभूषितं
चिन्मयासनं विराजते । प्रणवकर्णिकायां सूर्येन्दु-
वह्निमण्डलानि चिन्मयानि ज्वलन्ति । तत्राभाएऽानन्द-
तेजोराशयन्तर्गतं परममङ्गलाकारमनन्तासनं
विराजते । तस्थोपरि यं मडायन्त्रं प्रज्वलति । निरतिशय-
ब्रह्मानन्दपरममूर्तिमडायन्त्रं समस्तब्रह्म-
तेजोराशिसमष्टिरूपं चित्स्वरूपं निरञ्जनं परब्रह्म-
स्वरूपं परब्रह्मणः परमरहस्यकैवल्यं मडायन्त्रमय-
परमवैकुण्ठनारायणयन्त्रं विजयते । तत्स्वरूपं कथमिति ।
देशिकस्तथेति उवाच । आदौ षट्कोणयकम् । तन्मध्ये

षट्दलपद्मम् । तद्वर्णिकायां प्रणव अं छति । प्रणवमध्ये
 नारायणबीजमिति । तत्साध्यगर्भितं मम सर्वाभीष्टसिद्धिं
 कुरुकुरु स्वाहेति । तत्पद्मदलेषु विष्णुनृसिंहषडक्षर-
 मन्त्रौ अं नमो विष्णवे अँ क्लीं श्रीं ह्रीं क्ष्मौं हुट् ।
 तद्दलकपोलेषु रामकृष्णषडक्षरमन्त्रौ । रां
 रामाय नमः । क्लीं कृष्णाय नमः । षट्कोशेषु
 सुदर्शनषडक्षरमन्त्रः । सडस्रार हुं इडिति । षट्कोश-
 कपोलेषु प्राणवयुक्तशिवपञ्चाक्षरमन्त्रः । अं नमः
 शिवायेति । तद्द्विः प्रणवमालायुक्तं वृत्तम् । वृत्ताद्वि-
 रष्टदलपद्मम् । तेषु दलेषु नारायणनृसिंह-
 अष्टाक्षरमन्त्रौ । अं नमो नारायणाय । जयजय नरसिंह ।
 तद्दलसन्धिषु रामकृष्णश्रीकराष्टाक्षरमन्त्राः ।
 अं रामाय हुं हुट् स्वाहा । क्लीं दामोदराय नमः ।
 उत्तिष्ठ श्रीकरस्वाहा । तद्द्विः प्रणवमालायुक्तं वृत्तम् ।
 वृत्ताद्विर्नवदलपद्मम् । तेषु दलेषु रामकृष्ण-
 उग्रग्रीवनवाक्षरमन्त्राः । अं रामयन्द्राय नमूअं ।
 क्लीं कृष्णाय गोविन्दाय क्लीम् । ह्रौं उग्रग्रीवाय नमो
 ह्रौं । तद्दलकपोलेषु दक्षिणामूर्तिशेखरम् । तद्द्वि-
 नारायणबीजयुक्तं वृत्तम् । वृत्ताद्विर्दशदलपद्मम् ।
 तेषु दलेषु रामकृष्णदशाक्षरमन्त्रौ । हुं जनकी-
 वल्लभाय स्वाहा । गोपीजनवल्लभाय स्वाहा । तद्दलसन्धिषु
 नृसिंहमालामन्त्रः । अं नमो भगवते श्रीमडानृसिंहाय
 करालदंष्ट्रवदनाय मम विघ्नात्ययपय स्वाहा ।
 तद्द्विर्नृसिंहैकाक्षरयुक्तं वृत्तम् । क्ष्मौं छत्येकाक्षरम् ।
 वृत्ताद्विर्द्वादशदलपद्मम् । तेषु दलेषु नारायण-
 वासुदेवद्वादशाक्षरमन्त्रौ । अं नमो भगवते नारायणाय ।
 अं नमो भगवते वासुदेवाय । तद्दलकपोलेषु मडाविष्णु-
 रामकृष्णद्वादशाक्षरमन्त्राश्च । अं नमो भगवते
 मडाविष्णवे । अं ह्रीं भरताग्रज राम क्लीं स्वाहा ।
 श्रीं ह्रीं क्लीं कृष्णाय गोविन्दाय नमः । तद्द्विर्जगन्मोहन-
 बीजयुक्तं वृत्तं क्लीं छति । वृत्ताद्विश्चतुर्दशदलपद्मम् ।
 तेषु दलेषु लक्ष्मीनारायणउग्रग्रीवगोपालदधिवामन-

मन्त्राश्च । ॐ ह्रीं ह्रीं श्रीं श्रीं लक्ष्मीवासुदेवाय नमः ।
ॐ नमः सर्वकोटिसर्वविद्याराजाय क्लीं कृष्णाय
गोपालयूडामणये स्वाहा । ॐ नमो भगवते दधिवामनाय ॐ ।
तद्दलसन्धिष्वन्नपूर्णेश्वरीमन्त्रः । ह्रीं पद्मावत्यन्नपूर्णे
माडेश्वरी स्वाहा । तद्दलिः प्राणवमालायुक्तं वृत्तम् ।
वृत्तादलिः षोडशदलपद्मम् । तेषु दलेषु श्रीकृष्ण-
सुदर्शनषोडशाक्षरमन्त्रौ य । ॐ नमो भगवते
रुद्रिमाणीवल्लभाय स्वाहा । ॐ नमो भगवते मडासुदर्शनाय
हुं हुट् । तद्दलसन्धिषु स्वराः सुदर्शनमालामन्त्राश्च ।
अ आ ष ष उ ङ ऋ ॠ लृ लृ ए ऐ ओ औ अं अः ।
सुदर्शनमडायक्याय दीमरुपाय सर्वतो
मां रक्षरक्ष सडस्मार हुं हुट् स्वाहा ।
तद्दलिर्वराडबीजयुक्तं वृत्तम् । तद्दुमिति ।
वृत्तदुडिरष्टादशदलपद्मम् ।
तेषु दलेषु श्रीकृष्णवामनाष्टादशाक्षरमन्त्रौ ।
क्लीं कृष्णाय गोविन्दाय गोपीजनवल्लभाय स्वाहा ।
ॐ नमो विष्णवे सुरपतये मडाभलाय स्वाहा ।
तद्दलकपोलेषु गरुडपञ्चाक्षरीमन्त्रो गरुडमालामन्त्रश्च ।
क्षिप ॐ स्वाहा । ॐ नमः पक्षिराजाय सर्वविषभूतरक्ष-
कृत्यादिभेदनाय सर्वेष्टसाधकाय स्वाहा ।
तद्दलिर्मर्याडीजयुक्तं वृत्तम् । वृत्तदुडिः पुनरष्टदलपद्मम् ।
तेषु दलेषु श्रीकृष्णवामनाष्टाक्षरमन्त्रौ ।
ॐ नमो दामोदराय । ॐ वामनाय नमः ॐ ।
तद्दलकपोलेषु नीलकण्ठत्र्यक्षरीगरुडपञ्चाक्षरीमन्त्रौ य ।
प्रें रीं ः । नमोऽण्डजाय । तद्दलिर्मन्मथडीजयुक्तं वृत्तम् ।
वृत्तदुडिश्चतुर्विंशतिदलपद्मम् । तेषु दलेषु शरणागत-
नारायणमन्त्रौ नारायणलडयत्रीवगायत्री मन्त्रौ य ।
श्रीमन्नारायणायरणौ शरणं प्रपद्ये श्रीमते नारायणाय नमः ।
नारायाणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि ।
तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ।
वागीश्वराय विद्महे डयत्रीवाय धीमहि ।
तन्नो ऽंसः प्रचोदयात् ।

तद्वलकपोलेषु नृसिंहसुदर्शनगायत्रीमन्त्राश्च ।
वज्रनभाय विद्महे तीक्ष्णदंष्ट्राय धीमहि ।
तन्नो नृसिंहः प्रचोदयात् ।
सुदर्शनाय विद्महे डेतिराजाय धीमहि ।
तन्नश्चक्रः प्रचोदयात् ।
तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ।
धियो यो नः प्रचोदयात् ।
तद्भ्रुविलयग्रीवैकाक्षरयुक्तं वृत्तं ह्योऽसौमिति ।
वृत्ताद्भ्रुविलयत्रिंशद्वलपद्मम् ।
तेषु दलेषु नृसिंहलयग्रीवानुष्टुभमन्त्रौ उग्रं
वीरं मडाविष्णुं ज्वलन्तं सर्वतोमुष्मम् ।
नृसिंहं भीषणं भद्रं मृत्युमृत्युं नमाम्यहम् ।
ऋग्यजुःसामरुपाय वेदाडरणकर्मणो ।
प्रणवोद्गीथवपुषे मडाश्रशिरसे नमः ।
तद्वलकपोलेषु रामकृष्णानुष्टुभमन्त्रौ ।
रामभद्रं मडेश्वास रघुवीरं नृपोत्तम ।
भो दशास्यान्तकास्माकं रक्षां देहि श्रियं य मे ।
देवकीसुत गोविन्द वासुदेव जगत्यते ।
देहि मे तनयं कृष्ण त्वामहं शरणं गतः ।
तद्भ्रुविलयः प्रणवसम्पुटिताग्निभीजयुक्तं वृत्तम् ।
ॐ रमोमिति । वृत्तद्भ्रुविलयः षट्त्रिंशद्वलपद्मम् ।
तेषु दलेषु लयग्रीवषट्त्रिंशदक्षरमन्त्रः
पुनरष्टत्रिंशदक्षर मन्त्रश्च । उंसः ।
विश्वोत्तीर्णस्वरुपाय चिन्मयानन्दरुपिणो ।
तुभ्यं नमो लयग्रीव विद्याराजाय विष्णवे । सोऽहम् ।
हौं ॐ नमो भगवते लयग्रीवाय सर्ववागीश्वरेश्वराय
सर्ववेदमयाय सर्वविधां मे देहि स्वाहा ।
तद्वलकपोलेषु प्रणवादिनमोन्ताश्च तुर्थन्ताः
केशवादिन्यतुर्विंशतिमन्त्राश्च ।
अवशिष्टद्वादशस्थानेषु रामकृष्णगायत्रीद्वयवर्णयतुष्टयमेकैकस्थले ।
ॐ केशवाय नमः । ॐ नारायणाय नमः ।
ॐ माधवाय नमः । ॐ गोविन्दाय नमः ।

ॐ विष्णवे नमः । ॐ मधुसूदनाय नमः ।
 ॐ त्रिविक्रमाय नमः । ॐ वामनाय नमः ।
 ॐ श्रीधराय नमः । ॐ वृषीकेशाय नमः ।
 ॐ पद्मनाभाय नमः । ॐ दामोदराय नमः ।
 ॐ सङ्कर्षणाय नमः । ॐ वासुदेवाय नमः ।
 ॐ प्रद्युम्नाय नमः । ॐ अनिरुद्धाय नमः ।
 ॐ पुरुषोत्तमाय नमः । ॐ अधोक्षजाय नमः ।
 ॐ नारसिंहाय नमः । ॐ अख्युताय नमः ।
 ॐ जनार्दनाय नमः । ॐ उपेन्द्राय नमः ।
 ॐ हरये नमः । ॐ श्रीकृष्णाय नमः ।
 दशरथाय विद्महे सीतावल्लभाय धीमहि ।
 तन्नो रामः प्रचोदयात् ।
 दामोदराय विद्महे वासुदेवाय धीमहि ।
 तन्नः कृष्णः प्रचोदयात् ।
 तद्गुह्यः प्रणवसम्पुटिताङ्कुशबीजयुक्तं वृत्तम् । ॐ कोमिति ।
 तद्गुह्यः पुनर्वृत्तं तन्मध्ये द्वादशकुक्षिस्थानानि सान्तरालानि ।
 तेषु कौस्तुभवनमालाश्रीवत्ससुदर्शनगरुडपद्म-
 ध्वजानन्तशार्ङ्गगदाशङ्खनन्दकमन्त्राः प्रणवादि-
 नमन्तोन्ताश्चतुर्थान्ताः इमेण ।
 ॐ कौस्तुभाय नमः । ॐ वनमालाय नमः ।
 ॐ श्रीवत्साय नमः । ॐ सुदर्शनाय नमः ।
 ॐ गरुडाय नमः । ॐ पद्माय नमः ।
 ॐ ध्वजाय नमः । ॐ अनन्ताय नमः ।
 ॐ शार्ङ्गाय नमः । ॐ गदायै नमः ।
 ॐ शङ्खाय नमः । ॐ नन्दकाय नमः ।
 तदन्तरालेषु—ॐ विश्वकसेनाय नमः ।
 ॐ आचक्राय स्वाहा । ॐ विचक्राय स्वाहा ।
 ॐ सुचक्राय स्वाहा । ॐ धीचक्राय स्वाहा ।
 ॐ संचक्राय स्वाहा । ॐ ज्वालचक्राय स्वाहा ।
 ॐ कुम्भोत्क्राय स्वाहा । ॐ मडोत्क्राय स्वाहा ।
 ॐ वीर्योत्क्राय स्वाहा । ॐ ध्रुवोत्क्राय स्वाहा ।
 ॐ सडस्रोत्क्राय स्वाहा । ॐ इति प्रणवादि मन्त्राः ।

तद्ब्रुहिः प्रणवसम्पुटितगरुडपञ्चाक्षरयुक्तं वृत्तम् ।
 ॐ क्षिप ॐ स्वाहाम् । ॐ तस्य द्वादशवज्रैः
 सान्तरालैरलङ्कृतम् । तेषु वज्रेषु
 ॐ पद्मनिधये नमः । ॐ महापद्मनिधये नमः ।
 ॐ गरुडनिधये नमः । शङ्खनिधये नमः ।
 ॐ मकरनिधये नमः । ॐ कच्छपनिधये नमः ।
 ॐ विद्यानिधये नमः । ॐ परमानन्दनिधये नमः ।
 ॐ मोक्षनिधये नमः । ॐ लक्ष्मीनिधये नमः ।
 ॐ ब्रह्मनिधये नमः । ॐ श्रीमुकुन्दनिधये नमः ।
 ॐ वैकुण्ठनिधये नमः । तत्सन्धिस्थानेषु—
 ॐ विद्याकल्पकतरवे नमः । ॐ मुक्तिकल्पकतरवे नमः ।
 ॐ आनन्दकल्पकतरवे नमः । ॐ ब्रह्मकल्पकतरवे नमः ।
 ॐ मुक्तिकल्पकतरवे नमः । ॐ अमृतकल्पकतरवे नमः ।
 ॐ बोधकल्पकतरवे नमः । ॐ विभूतिकल्पकतरवे नमः ।
 ॐ वैकुण्ठकल्पकतरवे नमः । ॐ वेदकल्पकतरवे नमः ।
 ॐ योगकल्पकतरवे नमः । ॐ यज्ञकल्पकतरवे नमः ।
 ॐ पद्मकल्पकतरवे नमः ।
 तस्य शिवगायत्रीपरब्रह्ममन्त्राणां
 वार्णवृत्ताकारेण संवेष्ट्य ।
 तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि ।
 तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् ।
 श्रीअमन्नारायणो ज्योतिरात्मा नारायणः परः ।
 नारायणपरं ब्रह्म नारायणं नमोऽस्तु ते ।
 तद्ब्रुहिः प्रणवसम्पुटितश्रीबीजयुक्तं वृत्तम् ।
 ॐ श्रीमोमिति । वृत्ताद्ब्रुहिश्चत्वारिंशदक्षरम् ।
 तेषु दलेषु व्यावृत्तिशिरःसम्पुटितवेदगायत्री-
 पाद्यतुष्टयसूर्याष्टाक्षरमन्त्रौ ।
 ॐ भूः । ॐ भुवः । ॐ सुवः । ॐ महः ।
 ॐ जनः । ॐ तपः । ॐ सत्यम् ।
 ॐ तत्सवितुर्वरेण्यम् । ॐ भर्गो देवस्य धीमहि ।
 ॐ धियो यो नः प्रचोदयात् । ॐ परोरजसे सावदीम् ।
 ॐ आपोज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम् ।

ॐ घृणिः सूर्य आदित्यः । तद्दलसन्धिषु
 प्रणवश्रीबीजसम्पुटितनारायणबीजं सर्वत्र ।
 ॐ श्रीमं श्रीमोम् । तद्दंडिरष्टशूलाङ्कितभूयङ्कम् ।
 यङ्कान्तश्चक्षुर्दक्षु ढंसःसोडम्भन्त्रौ प्रणवसम्पुटिता
 नारायणास्त्रमन्त्राश्च । ॐ ढंसः सोडम् ।
 ॐ नमो नारायणाय हुं हृट् । तद्दंडिः प्रणवमालासंयुक्तं
 वृत्तम् । वृत्ताद्दंडिः पञ्चाशदक्षरपद्मम् ।
 तेषु दलेषु मातृका पञ्चाशदक्षरमाला लकारवर्ज्या ।
 तद्दलसन्धिषु प्रणवश्रीबीजसम्पुटितरामकृष्णमालामन्त्रौ ।
 ॐ श्रीमो नमो भगवते रघुनन्धनाय रक्षोघ्नविशदाय
 मधुरप्रसन्नवदनायामिततेजसे बलाय रामाय विष्णवे नमः ।
 श्रीमो नमः कृष्णाय देवकीपुत्राय वासुदेवाय
 निर्गलच्छेदनाय सर्वलोकाधिपतये सर्वजगन्मोडनाय विष्णवे
 कामितार्थदाय स्वाडा श्रीमोम् । तद्दंडिरष्टशूलाङ्कितभूयङ्कम् ।
 तेषु प्रणवसम्पुटितमडानीलकण्ठमन्त्रवर्णानि ।
 आठामो नमो नीलकण्ठाय । ॐ शूलाग्रेषु लोकपालमन्त्राः
 प्रणवादिनमोन्ताश्चतुर्थ्यन्ताः क्रमेण ।
 ॐ छन्द्राय नमः । ॐ अग्रये नमः । ॐ यमाय नमः ।
 ॐ निरृतये नमः । ॐ वरुणाय नमः । ॐ वायवे नमः ।
 ॐ सोमाय नमः । ॐ छशानाय नमः ।
 तद्दंडिः प्रणवमालायुक्तं वृत्तत्रयम् ।
 तद्दंडिर्भूपुरयतुष्टयं यतुर्द्वारयुतं
 यङ्ककोणयतुष्टयमडावज्जविभूषितं
 तेषु वजेषु प्रणवश्रीबीजसम्पुटितामृतबीजद्वयम् ।
 ॐ श्रीं ङं वं श्रीमोमिति । ङडिर्भूपुरवीथ्याम् —
 ॐ आघारशक्त्यै नमः । ॐ मूलप्रकृत्यै नमः ।
 ॐ आदिकूर्माय नमः । ॐ अनन्ताय नमः ।
 ॐ पृथिव्यै नमः । मध्यभूपुरवीथ्याम् —
 ॐ क्षीरसमुद्राय नमः । ॐ रत्नद्वीपाय नमः ।
 ॐ मणिमण्डपाय नमः । ॐ श्वेतश्चत्राय नमः ।
 ॐ कल्पकवृक्षाय नमः । ॐ रत्नसिंहासनाय नमः ।
 प्रथमभूपुरवीथ्यामो धर्मज्ञानवैराग्यैश्च-

र्याधर्माज्ञानावैराग्यानैश्वर्यसत्त्वरजस्तमोमाया-
 विधानन्तपद्माः प्राणवादिनमोन्ताश्चतुर्थ्यन्ताः क्रमेण ।
 अन्तवृत्तवीथ्याभोमनुग्रहायै नमः । ॐ नमो भगवते
 विष्णवे सर्वभूतात्मने वासुदेवाय सर्वात्मसंयोग-
 योगपीठात्मने नमः । वृत्तवकाशेषु—भीजं प्राणं
 य शक्तिं य दृष्टिं वश्यादिकं तथा ।
 मन्त्रयन्त्राभ्यगायत्रीप्राणस्थापनमेव य ।
 भूतदिकपालभीजानि यन्त्रस्याङ्गानि वै दृश ।
 मूलमन्त्रमालामन्त्रकवयद्विगन्धनमन्त्राश्च ।
 अर्धविधमेतधन्त्रं मडामन्त्रमयं योगधीरान्तैः
 परमन्त्रैरलङ्कृतं षोडशोपयारैरव्ययितं
 जपडोमादिना साधितमेतधन्त्रं शुद्धब्रह्मतेजोमयं
 सर्वाभयङ्करं समस्तदुस्त्रितक्षयकरं सर्वाभीष्ट-
 सम्पादकं सायुज्यमुक्तिप्रदमेतत्परमवैकुण्ठ-
 मडानारायणयन्त्रं प्रज्वलति । तस्योपरि य निरतिशयानन्द-
 तेजोराशयभ्यन्तरसमासीनं वायामगोचरानन्द-
 तेजोराश्याकारं चित्साराविर्भूतानन्दविग्रहं बोधानन्द-
 स्वरूपं निरतिशयसौन्दर्यपारावारं तुरीयस्वरूपं
 तुरीयातीतं याद्वैतपरमानन्दनिरन्तरातितुरीयनिरतिशय-
 सौन्दर्यानन्दपारावारं लावण्यवाङ्मिनीकल्लोलतटिद्भासुरं
 दिव्यमङ्गलविग्रहं मूर्तिमद्भिः परममङ्गलैरुपसेव्यमानं
 विद्वानन्दमयैरनन्तकोटिरविप्रकाशैरनन्तभूषणैरलङ्कृतं
 सुदुर्शनपाञ्चजन्मपद्मगदासिशार्ङ्गमुसलपरिघाद्यै-
 श्चिन्मयैरनेकायुधगणैर्भूर्तिमद्भिः सुसेवितम् ।
 भाष्यवृत्तवीथ्यां विमलोत्कर्षिणी ज्ञान क्रिया योग प्रह्वी
 सत्येशाना प्राणवादिनमोन्ताश्चतुर्थ्यन्ताः क्रमेण ।
 श्रीवत्सकौस्तुभवनमालाङ्घ्रितवक्षसं ब्रह्मकल्पवनामृत-
 पुष्पवृष्टिभिः सन्ततमानन्दं ब्रह्मानन्दरसानिर्भरै-
 रसंभ्यैरतिमङ्गलं शेषायुतङ्गणालविपुलस्त्रशोभितं
 तद्गुणामाण्डलोदर्थिर्मणिधौतितविग्रहं तदङ्गकान्तिनिर्जरैस्ततं
 निरतिशयब्रह्मगन्धस्वरूपं निरतिशयानन्दब्रह्मगन्ध-
 विशेषकारमनन्तब्रह्मगन्धाकारसमष्टिविशेषमन्तानन्द-

तुलसीमाव्यैरभिनवं विद्यानन्दमयानन्तपुष्पमाव्यैर्विराजमानं
 तेजःप्रवाहतरङ्गतत्परम्पराभिर्ज्वलन्तं निरतिशयानन्दं
 कान्तिविशेषावर्तेरभितोऽनिशं प्रज्वलन्तं बोधानन्दमयानन्त-
 धूपदीपावलिनिरतिशोभितं निरतिशयानन्दयामरविशेषैः
 परिसेवितं निरन्तरनिरुपमनिरतिशयोत्कटज्ञानानन्दानन्तगुच्छ-
 क्लृप्तैरलङ्कृतं शिन्मयानन्ददिव्यविमानश्चन्द्रध्वजराजिभि-
 र्विराजमानं परममङ्गलानन्तदिव्यतेजोभिर्ज्वलन्तमनिशं
 वायामगोचरमनन्ततेजोराशयन्तर्गतमर्धमात्रात्मकं
 तुर्यं ध्वन्यात्मकं तुरीयातीतमवाय्यं नादभिन्दुकलाध्यात्म-
 स्वरूपं येत्याधनन्ताकारेणवस्थितं निर्गुणं निष्कियं
 निर्मलं निरवधं निरञ्जनं निराकारं निराश्रयं निरतिशयाद्वैत-
 परमानन्दलक्षणामादिनारायणं ध्यायेदित्युपनिषत् ॥

एत्याथर्वणमडानारायणोपनिषदि परममोक्षस्वरूप-
 निरूपणद्वारा त्रिपाद्विभूतिपरमवैकुण्ठमडानारायण-
 यन्त्रस्वरूपनिरूपणं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

ततः पितामहः परिपृच्छति भगवन्तं मडाविष्णुं
 भगवञ्छुद्धाद्वैतपरमानन्दलक्षणपरब्रह्मणस्तव
 कथं विरुद्धवैकुण्ठप्रासादप्राकारविमानाधनन्तवस्तुभेदः ।
 सत्यमेवोक्तमिति भगवान्मडाविष्णुः परिहरति । यथा
 शुद्धसुवर्णस्य कटकमुकुटाङ्गदादिभेदः । यथा
 समुद्रसलिलस्य स्थूलसूक्ष्मतरङ्गङ्गेनबुद्बुदअदकलवण-
 पाषाणधाधनन्तवस्तुभेदः । यथा भूमेः पर्वतवृक्ष-
 तृणगुल्मलताधनन्तवस्तुभेदः । तथैवाद्वैतपरमानन्द-
 लक्षणपरब्रह्मणो मम सर्वाद्वैतमुपपन्नं भवत्येव ।
 मत्स्वरूपमेव सर्वं मद्द्व्यतिरिक्तमणुमात्रं न विद्यते ।
 पुनः पितामहः परिपृच्छति । भगवन् परमवैकुण्ठ एव
 परममोक्षः । परममोक्षस्त्वेक एव श्रूयते सर्वत्र ।
 कथमनन्तवैकुण्ठाश्चानन्तानन्दसमुद्राद्यश्चानन्त-
 मूर्तयः सन्तीति । तथेति डोवाय भगवान्मडाविष्णुः ।
 ओकस्मिन्नविद्यापादेऽनन्तकोटिब्रह्माण्डानि सावरणानि श्रूयन्ते ।
 तस्मिन्नेकस्मिन्नेऽप्येक एव लोकाश्च अणवो वैकुण्ठाश्चानन्त-

विभूतयश्च सन्त्येव । सर्वाण्डेष्वानन्तलोकाश्चानन्त-
 वैकुण्ठाः सन्तीति सर्वेषां भव्यभिमतम् । पादत्रयेऽपि
 किं वक्तव्यं निरतिशयानन्दाविर्भावं मोक्षं इति मोक्षलक्षणं
 पादत्रये वर्तते । तस्मात्पादत्रयं परममोक्षः । पादत्रयं
 परमवैकुण्ठः । पादत्रयं परमकैवल्यमिति ।
 ततः शुद्धयिदानन्दब्रह्मविलासानन्दाश्चानन्तपरमानन्द-
 विभूतयश्चानन्तवैकुण्ठाश्चानन्तपरमानन्दसमुद्रादयः
 सन्त्येव । उपासकस्ततोऽभ्येत्यैवंविधं नारायणं ध्यात्वा
 प्रदक्षिणमस्कारान्विधाय विविधोपयारैरभ्यर्च्य
 निरतिशयाद्वैतपरमानन्दलक्षणो भूत्वा तदग्रे सावधानेनो-
 पविश्याद्वैतयोगमास्थाय सर्वाद्वैतपरमानन्दलक्षणा-
 भाण्डामितेजोराश्याकारं विभाव्योपासकः स्वयं शुद्ध-
 बोधानन्दमयामृतनिरतिशयानन्दतेजोराश्याकारो भूत्वा
 मडावाक्यार्थमनुस्मरन् ब्रह्मात्मस्मि अहमस्मि
 ब्रह्मात्मस्मि योऽहमस्मि ब्रह्मात्मस्मि अहमेवाहं मां
 जुहोमि स्वाहा । अहं ब्रह्मेति भावनया यथा परमतेजोमडानदी-
 प्रवाहपरमतेजःपारावाये प्रविशति । यथा परमतेजःपारावार-
 तरङ्गाः परमतेजःपारावारे प्रविशन्ति । तथैव सख्चिदान-
 न्दात्मोपासकः सर्वपरिपूर्णाद्वैतपरमानन्दलक्षणो परब्रह्मणि
 नारायणे मयि सख्चिदात्मकोऽहमजोऽहं परिपूर्णाऽहमस्मीति
 प्रविवेश । तत उपासको निस्तरङ्गाद्वैतापारनिरतिशयसख्चिदानन्द-
 समुद्रो भवति । यस्त्वनेन मार्गोऽस्य गायरति स नारायणो
 भवत्यसंशयमेव । अनेन मार्गोऽस्य सर्वे मुनयः सिद्धिं गताः ।
 असंख्याताः परमयोगिनश्च सिद्धिं गताः ।
 ततः शिष्यो गुरुं परिपृच्छति । भगवन्सालम्ब-
 निरालम्बयोगौ कथमिति ब्रूहीति । सालम्बस्तु समस्तकर्माति-
 दूरतया करग्रहणादिमूर्तिविशिष्टे मण्डलाधालम्बनं
 सालम्बयोगः । निरालम्बस्तु समस्तनामरूपकर्मातिदूरतया
 सर्वकामाद्यन्तःकरणवृत्तिसाक्षितया तदालम्बनशून्यतया
 य भावनं निरालम्बयोगः । अथ य निरालम्बयोगाधिकारी
 कीदृशो भवति । अमान्त्वादिलक्षणोपलक्षितो वः पुरुषः
 स अथ निरालम्बयोगाधिकारी कार्यः कश्चिदस्ति । तस्मात्सर्वेषा-

मधिकारिणामनधिकारिणां भक्तियोग एव प्रशस्यते । भक्तियोगो
निरुपद्रवः । भक्तियोगान्भुक्तिः । बुद्धिमतामनायासेनाथिरादैव
तत्त्वज्ञानं भवति । तत्तथमिति । भक्तवत्सलः स्वयमेव सर्वेभ्यो
भोक्षविघ्नेभ्यो भक्तिनिष्ठा-सर्वान्परिपालयति । सर्वाभीष्टा-
न्प्रयच्छति । भोक्षं दापयति । यतुर्भुजादीनां सर्वेषामपि
विना विषगुभक्त्या कल्पकोटिभिर्भोक्षो न विद्यते । कारणेन विना
कार्यं नोदति । भक्त्या विना ब्रह्मज्ञानं कदापि न जायते ।
तस्मात्त्वमपि सर्वोपायान्परित्यज्य भक्तिमाश्रय । भक्तिनिष्ठो
भव । भक्तिनिष्ठो भव । भक्त्या सर्वसिद्ध्यः सिध्यन्ति ।
भक्त्याऽसाध्यं न किञ्चिदस्ति । अयंविधं गुणपदशमाकर्ण्य
सर्वं परमतत्त्वरहस्यमवबुध्य सर्वसंशयान्विधूय
क्षिप्रमेव भोक्षं साधयामीति निश्चित्य ततः शिष्यः समुत्थाय
प्रदक्षिणमस्कारं कृत्वा गुरुभ्यो गुरुपूजां विधाय
गुर्वनुज्ञया कमेण भक्तिनिष्ठो भूत्वा भक्त्यतिशयेन
पक्वं विज्ञानं प्राप्य तस्मादनारायसेन शिष्यः क्षिप्रमेव
साक्षान्नारायणो बभूवेत्युपनिषत् ॥

ततः प्रोवाचत् भगवान् मडाविषगुश्चातुर्भुजमभवलोक्य
ब्रह्मन् परमतत्त्वरहस्यं ते सर्वं कथितम् । तत्स्मरण-
मात्रेण भोक्षो भवति । तदनुष्ठानेन सर्वमविदितं विदितं
भवति । यत्स्वरूपज्ञानिनः सर्वमविदितं विदितं भवति । तत्सर्वं
परमरहस्यं कथितम् । गुरुः क इति । गुरुः साक्षादादिनारायणः
पुरुषः । स आदिनारायणोऽहमेव । तस्मान्नामेकं शरणं
ब्रज । मद्भक्तिनिष्ठो भव । मदीयोपासनां कुरु । मामेव
प्राप्यसि । मद्द्व्यतिरिक्तं सर्वं बाधितम् । मद्द्व्यतिरिक्तमबाधितं
न किञ्चिदस्ति । निरतिशयानन्दद्वितीयोऽहमेव । सर्वपरिपूर्णाऽहमेव ।
सर्वाश्रयोऽहमेव । वायामगोचरनिराकारपरब्रह्मस्वरूपोऽहमेव ।
मद्द्व्यतिरिक्तमणुमात्रं न विद्यते । इत्येवं मडाविषगोः परमिममुपदेशं
लब्ध्वा पितामहः परमानन्दं प्राप । विषगोः कराभिमर्शनेन
दिव्यज्ञानं प्राप्य पितामहस्ततः समुत्थाय प्रदक्षिणमस्कारा-
न्विधाय विविधोपचारैर्मडाविषगुं प्रपूज्य प्राञ्जलिर्भूत्वा
विनयेनोपसंगम्य भगवन् भक्तिनिष्ठां मे प्रयच्छ । त्वदभिन्नं

मां परिपालय कृपालय । तथैव साधुसाध्विति साधुप्रशंसापूर्वकं
 मडाविष्णुः प्रोवाच । मद्गुपासकः सर्वोत्कृष्टः स भवति ।
 मद्गुपासनया सर्वमद्गुगलानि भवन्ति ।
 मद्गुपासनया सर्वं जयति । मद्गुपासकः सर्ववन्द्यो भवति ।
 मदीयोपासकस्यासाध्यं न किञ्चिदस्ति । सर्वे भन्त्याः
 प्रविनश्यन्ति । सद्भूतमिव सर्वे देवास्तं सेवन्ते ।
 मडाश्रेयांसि च सेवन्ते । मद्गुपासकस्तस्मान्निरतिशया-
 द्वैतपरमानन्दलक्षणपरब्रह्म भवति । यस्तु परमतत्त्व-
 रदस्याथर्वणमडानारायणोपनिषदमधीते सर्वेभ्यः
 पापेभ्यो मुक्तो भवति । ज्ञानाज्ञानकृतेभ्यः पातकेभ्यो
 मुक्तो भवति । मडापातकेभ्यः पूतो भवति । रदस्यकृत-
 प्रकाशकृतचिरकालात्यन्तकृतेभ्यस्तेभ्यः सर्वेभ्यः
 पापेभ्यो मुक्तो भवति । स सकललोकाञ्जयति । स सकलमन्त्र-
 जपनिष्ठो भवति । स सकलवेदान्तरदस्याधिगतपरमार्थज्ञो
 भवति । स सकलभोगभुग्भवति । स सकलयोगविद्भवति । स सकल-
 जगत्यरिपालको भवति । सोऽद्वैतपरमानन्दलक्षणं परब्रह्म
 भवति । धर्मं परमतत्त्वरदस्यं न वाच्यं गुरुभक्तिविडीनाय ।
 न याशुश्रूषवे वाच्यम् । न तपोविडीनाय नास्तिकाय ।
 न दाम्भिकाय मद्भक्तिविडीनाय । मात्सर्याङ्घ्रितनवे न
 वाच्यम् । न वाच्यं मद्सूयापराय कृतघ्नाय । धर्मं
 परमरदस्यं यो मद्भक्तेष्वभिधास्यति । मद्भक्तिनिष्ठो
 भूत्वा मामेव प्रास्यति । आवयोर्यं धर्मं संवादमध्येष्यति ।
 स नरो ब्रह्मनिष्ठो भवति । श्रद्धावाननसूयुः श्रुशुया-
 त्यहति वा य धर्मं संवादमावयोः स पुरुषो मत्सायुज्यमेति ।
 ततो मडाविष्णुस्तिरोदधे । ततो ब्रह्मा स्वस्थानं जगामेत्युपनिषत् ॥
 धत्याथर्वणमडानारायणोपनिषदि परमसायुज्यमुक्ति-
 स्वरूपनिर्गुणं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
 इति त्रिपाद्विभूतिमडानारायणोपनिषत्सामासा ॥

Encoded by Sunder Hattangadi

Tripad-Vibhuti-MahanArayana Upanishad

pdf was typeset on April 1, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

